

«Από τη στάχτη θα αναγεννηθεί το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριαδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΦΛΕΒΑΡΗ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 60 — ΔΡΧ. 30

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΤΟ ΝΤΑΒΟΣ

ΨΕΥΔΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΠΛΟΦΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Έτσι λοιπόν ξαφνικά έγινε ειρήνη με την Τουρκία. Όποτε έτσι ξαφνικά μέσα σε 3 μέρες ολόκληρος ο αντιτουρκικός σοβινισμός της Παπανδρέϊκής κλίμακας ολόκληρος βασικός άξονας της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής που στηρίζεται στον «μοναξία ανατολικών κρατών κινδύνου», ολόκληρη η στρατιωτική διάταξη και ο όγκος των δυνάμεων που έχουν παραταχθεί στο Αιγαίο έγιναν ένα παρελθόν. Έτσι λοιπόν ευκόλα πετάχτηκαν στο καλάθι οι περιβόητοι δύο μεγάλοι όροι που βάζει πάντα ο Παπανδρέου για κάθε σύζησηση και κάθε ομαλοποίηση με την Τουρκία δηλαδή «η αποχώρηση και το τελικό τουρκικό στρατιωτικό από την Κύπρο» καθώς και η υιοθέτηση από την Τουρκία ενός «συνολοσχετικού» για την παραπομπή στη λαή της υποθέ-

σεως της «οραλοκρηπίδας». Θα μπορούσαν λοιπόν τώρα οι δύο χώρες και οι δύο λαοί να μην ζουν σ' αυτή την ατμόσφαιρα του ψυχρού πολέμου, που κανείς δεν ξέρει πότε θα γίνει θερμός; Θα μπορούσαν τώρα να μην πληρώσουν δισεκατομμύρια για τους χιλιάδες τόνους σιδήρεϊκά που συνωστίζονται στις δύο όχθες του Αιγαίου ώστε να μπορεί η οικονομία τους να αναπτυχθεί σε πιο υγιείς βάσεις έστω και κάτω από το δοσμένο κοινωνικό τους καθεστώς; Μπορούμε λοιπόν να χειροκροτήσουμε το Νταβός και να βγάλουμε ένα στεναγμό ανακούφισης;

ντρέου, έναν καθηγητή της έντριγκας, του πραξικοπηματισμού, της διπλοπροσωπίας και της πολιτικής προδοτικότητας αν στα αλήθεια έφερνε αυτά τα όρια από το Νταβός.

Όμως δεν μπορούμε.

Δεν μπορούμε γιατί όσες μεταμφιέσεις κι αν κάνει ο πύθηκος δεν μπορεί να κρύψει την ούρα του. Γιατί ούτε η στρατηγική του Παπανδρέου ούτε ο ίδιος μπορούν να αλλάξουν από τη μια στιγμή στην άλλη. Ούτε η στρατηγική κατάσταση στην Ευρώπη και στα Λαρόνέλλια μπορούν να αλλάξουν από τη μια στιγμή στην άλλη.

Ακριβώς επειδή ο ρωσικός σοσιαλϊμπεριαλισμός δεν έχει αλλάξει ούτε για λίγο τη στρατηγική του για την περικύκλωση της Ευρώπης και τον έλεγχο των Στιών, ακριβώς επειδή η Τουρκία που ελέγχει αυτά τα Στενά συνεχίζει να κινείται στις γραμμές της δοτικής στρατηγικής, ακριβώς επειδή η παπανδρέϊκη κλίμα συνεχίζει με θρησκευτική επιλάβεια την συμμόρφωση της στη ρωσική στρατηγική στα Βαλκάνια και στον κόσμο. Τέλος ακριβώς επειδή αυτή η κλίμα ηρεμεί εκείνοι του κομματιού της αστικής τάξης που διαπνέεται από τον πιο έντονο και παθο λογικό αντιτουρκικό σοβινισμό.

ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΦΑΣΗΣ

Πιστεύουμε ότι η καινούργια ταχτική του Παπανδρέου έχει να κάνει με τις ανάγκες της φάσης που

και κρίνουμε από τα μεγάλα γεγονότα και τις χοντρές γραμμές, από το γενικό χαρακτήρα των καταστάσεων και των προσώπων, δεν μένει παρά να βρούμε ποια είναι η μηχανή που στήνει τώρα ο Παπανδρέου με το Νταβός, σε τι δηλαδή εξηγητική η νέα του μεταμόρφωση σε ειρηνοποιό, καθώς και το που βρίσκεται η ούρα του πύθηκου, κάτω από τη μεταμφιέση αυτή.

Μέχρι τα τώρα η αντιαμερικανική στρατηγική του Παπανδρέου εξυψηματήθηκε κύρια μέσα από τον αντιτουρκισμό. Ο Παπανδρέου σιμπερίωσε το σοβινιστικό κομμάτι της αστικής τάξης, προβάλλοντας και καλλιεργώντας την εξίσωση: τουρκικός ελεγκτισμός ίσον αμε-

ρικήνικος ιμπεριαλισμός. Στους πληγωμένους από την απώλεια της μισής Κύπρου και προδομένους από τις ΗΠΑ σοβινιστές, αυτό, προτείνε τη γραμμή της συμπάρταξης με τη Βουλγαρία - Ρωσία. Με αυτή του τη γραμμή δούλεψε ολόκληρη την αστική τάξη, που βέβαια δε διακρίνεται για τον πολιτικό της χαρακτήρα. Έτσι δυναμωσε στα 6 χρόνια εξουσίας του ΠΑΣΟΚ που πέρασαν τις θέσεις του σοσιαλϊμπεριαλισμού, αδυνατώντας ταυτόχρονα, όσο αυτό ήταν κατορθωτό, τις θέσεις της αντιπαλης του υπερδύναμης.

Όμως μια τέτοια «ήσυχη» σχετικά πορεία έχει το όριό της. Ο Παπανδρέου δεν έχει δώσει μια υ-

νοική μάχη με τις ΗΠΑ. Αντίθετα, όποια κίνηση έκανε εναντί τους, είτε στο εσωτερικό, είτε στο εξωτερικό, φρόντιζε πάντα να την καλύπτει με μιαν υποχώρηση προς την πλευρά τους, είτε πραχτική, είτε λεκτική. Ακολούθησε δηλαδή την ταχτική του καθυποχασμού. Σ' αυτήν αξιοποίησε αριστοτεχνικά τις αντιθέσεις μέσα στην ίδια την αμερικάνικη αστική τάξη, ανάμεσα στους πιο σταθερούς αντιρρώσους, τύπου Πεντάγονου - Γουάϊνμπεργκερ, και τους πιο υρεσιακούς, τύπου Σιτη - Ντηπαρμαντ και Σούλετς.

Αυτή την ταχτική θα μπορούσαμε να την περιγράψουμε σαν «χαμόγελο στον συνομιλήτη και κλωτσιά κάτω από το τραπέζι».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ 6

ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ (!!!) Η «17 Ν»

Τα γεγονότα είναι: Το απόγευμα της Πέμπτης (21/1/88) στη Φιλοθέη ένας πολίτης, που τα στοιχεία του είναι γνωστά στην αστυνομία, έρχεται πρόσωπο με πρόσωπο με κάποιον απ' τους τρομοκράτες - πράκτορες της «17 Ν» και (όπως να ξέρει ποιάς είναι στην πραγματικότητα) τον ρωτάει τι θέλει και στριφογυρίζει τόση ώρα στη διασταύρωση των οδών «Γράμμου - Βίτσι» και Ελ. Βενιζέλου.

Ο πράκτορας, που η φυσιογνωμία του σύμφωνα με τις μαρτυρίες του πολίτη μοιάζει πολύ με εκείνη του σκίτσου που κατέχει η ασφάλεια και έχει δημοσιευθεί στον αστικό τύπο, ξαφνιάζεται και αποπάρνει τον πολίτη. Μπαίνει σ' ένα αυτοκίνητο και εξαφανίζεται.

Ο πολίτης παίρνει αμέσως τηλέφωνο στην αστυνομία. Δίνει τα στοιχεία του και αναφέρει το γεγονός, δίνοντας και τον αριθμό του αυτοκινήτου. Η αστυνομία του απαντά να μην ανησυχεί και ότι θα επιληφθεί του θέματος και φυσικά... καθησυχάζει τον πολίτη.

Όλα αυτά έγιναν το απόγευμα τη Πέμπτης. Οι ώρες περνούν και... φτάνουμε στο βράδυ.

Στις 10.30 μ.μ., το βράδυ, ένας «17 Νοεμβρίου» παίρνει τηλέφωνο σε απογευματινή αστική εφημερίδα του μπλόκ της Νέας Δελιάς και λέει ότι στη Φιλοθέη, στην περιοχή που αναφέραμε, υπάρχει μια άσκαστη βόμβα. Η εφημερίδα ειδοποιεί την αστυνομία.

Η αστυνομία θορυβημένη απ' την τηλεφωνική ειδοποίηση της εφημερίδας «αντιδρά ταχύτατα» και μέσα στον «χρόνο ρεκόρ»... των δύο (2) ολόκληρων ωρών καταφέρνει επιτέλους να ανακαλύψει και να εξουδετερώσει την βόμβα της «17 Ν», που σύμφωνα με δική τους δήλωση στρέφταν κατά του διοικητή της ΔΕΑ (Υπηρεσία Διάξεως Ναρκωτικών των ΗΠΑ), τον Τζορτζ Κάρος, που ένας Θεός ξέρει τι κουμμάσι είναι κι αυτός.

Τα ερωτήματα είναι:

Γιατί η αστυνομία κινητοποιήθηκε μετά την ειδοποίηση της εφημερίδας το βράδυ της Πέμπτης και όχι το απόγευμα της ίδιας μέρας μετά την ειδοποίηση του πολίτη;

Γιατί η αστυνομία έγραψε την ειδοποίηση του πολίτη στα παλιά της τα παπούτσια, ενώ στην πολυδιαφημισμένη «υπόθεση Πρέκα» κινητοποιήθηκε τάχιστα κι αστραχταία μετά την «ειδοποίηση» κάποιων «άγνωστων πολιτών»;

Γιατί η αστυνομία έχασε τόσον πολύτιμο χρόνο (απ' το απόγευμα - μέχρι το βράδυ) προκειμένου να βρεθεί κοντά στα χνάρια της πρακτορικής «17 Ν»;

Γιατί μετά την ειδοποίηση της εφημερίδας χρειάστηκαν δύο (2) πελώριες ώρες μέχρι την εξουδετέρωση της βόμβας, πράγμα που μια στοιχειώ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ 2

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΟ «ΣΥΝΕΔΡΙΟ» ΤΗΣ Γ.Σ.Ε.Ε.

Κάτω η σύμβαση - ξεπούλημα

Οι εργάτες έμαθαν από τις εφημερίδες και την τηλεόραση, πως η ΠΑΣΚΕ που βρίσκεται θρονιασμένη στη διοίκηση της ΓΣΕΕ και η ΕΣΑΚ που ηγείται της «επίσημης» αριστερής αντιπολίτευσης», να βήκαν και βαδίζουν ενωμένοι προς το ιστορικό (!) 24ο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Ταυτόχρονα έμαθαν από τα ίδια μέσα, και αυτό θα το νοιώσουν καλά στο πελάι τους, πως υπογράφηκε η Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με κατώτατο μεροκάματο πείνας 2074 δρχ. μχτά, γύρω στις 1800 δρχ. δηλαδή καθαρά.

Έτσι μέσα σ' αυτό το 15ενημέρο «έκλεισαν» δύο από τα πιο σημαντικά ζητήματα για την εργατική τάξη. Το ζήτημα της συνδικαλιστικής ενότητας και το ζήτημα των αυξήσεων. Έτσι θέλουν να πιστεύουν οι εχθροί της εργατικής τάξης οι εκπρόσωποι της

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Όπως πριν δυο χρόνια περίπου από το σπίτι τους οι εργάτες έμαθαν πως η ΓΣΕΕ διασπάστηκε με κρατική δικαστική απόφαση, έτσι και τώρα πάλι από το σπίτι τους έμαθαν πως η ΓΣΕΕ ξανά ενώνεται. Τοις τη φορά με απόφαση των κομματικών συνδικαλιστικών παρατάξεων ΕΣΑΚ, ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΑΕΜ και ΣΣΕΚ.

Πίσω από τις πλάτες των εργατών οι κρατικοί και κομματικοί γραφειοκράτες πλειοψημοιοβόμενοι συνδικαλιστές, αποφάσισαν την «ενότητα» στη ΓΣΕΕ χωρίς να ρωτήσουν κανένα. Οι εργάτες έχουν σωματεία, έχουν όργανα, Γενικές Συνελεύσεις. Τι έγιναν όλα αυτά, Έσβησαν με μια μολιβία!

Αυτά είναι ξεπερασμένα πράγματα. Είναι της εποχής που εργάτες φορούσαν τραγιάσκα. Τώρα ο συνδικαλισμός έγινε σύγχρονος: Καποιοί άλλοι αποφασίζουν για τους εργάτες. Είτε αυτοί είναι το κράτος, είτε είναι τα κόμματα της αστικής τάξης, είτε είναι κάποιος κύριος Παπαχριστοδουλόι (Γραμματέας της ΕΣΑΚ), ή κάποιος κύριος Ραυτόπουλος. Και οι εργάτες ακούν από την τηλεόραση. Ακούν και εφαρμόζουν. Αυτό είναι ο συνδικαλισμός κατ' οίκον, δηλαδή ο σοσιαλφασισμός.

ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Πριν από δυο χρόνια η κυβέρνηση εφαρμόζοντας την πολιτική της

αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού στο εργατικό κίνημα, αυτοί που χωρίς να «λογαριάσουν τον ξενοδόχο» έκλεισαν τις συμφωνίες τους και υπογράφαν τα χαρτιά τους.

Γιατί τίποτα δεν έκλεισε! Αντίθετα τώρα με ακόμα μεγαλύτερη ενταση γίνεται επιταχτική ανάγκη να ανοίξει ο δρόμος της αγωνιστικής ταξικής ενότητας, μέσα στην πάλη για την ανατροπή της πολιτικής της πείνας και την κατάχτηση πραγματικών αυξήσεων στο μεροκάματο.

Και αυτό οι εργάτες δεν μαθαίνουν ούτε από την τηλεόραση, ούτε από τον αστικό τύπο. Βγαίνει σαν ανάγκη μέσα από την ίδια την ζωή, σαν το νέο που αναπόφευχτα γεννιέται μέσα από την σάπιλα της πολυήμερης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, του σοσιαλφασισμού και του κρατικού συνδικαλισμού.

Ο καθένας στο πόστο του. Η ΠΑΣΚΕ ανοιχτός υπερασπιστής της πείνας και η ΕΣΑΚ ύπουλος απεργιοσπάστης, μέσα στο εργατικό κίνημα.

Η ΠΑΣΚΕ είχε την ΓΣΕΕ, αλλά η ΕΣΑΚ είχε στα χέρια τις Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και πρωτοβάθμια σωματεία. Ας δείξει ένα απ' αυτά που μέσα στην διετία έκανε αγώνες για το σπάσιμο της πολιτικής της πείνας. Ούτε ένα! Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Με τις 24ωρες νειτωσπεργίες κάθε 3 - 4 μήνες που ανακάλυψε και εφάρμοσε από τα πάνω εμπόδισε και χτύπησε κάθε διάθεση για πραγματικό απεργιακό αγώνα που ξεκινάγε αυθόρμητα από τα κάτω.

Στα δύο αυτά χρόνια η ΕΣΑΚ προσπάθησε να διαλύσει τον συνδικαλιστικό κίνημα και πέρασαν την πολιτι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ 5

Η ΕΣΑΚ ΧΤΥΠΗΣΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ

Ένας από τους πιο σημαντικούς απεργιακούς αγώνες τον τελευταίο καιρό ήταν ο αγώνας των μεταλλουργών της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης στον Πειραιά.

Μέσα από αυτό τον αγώνα οι μεταλλεργάτες του Πειραιά έδειξαν την δυναμική τους και την αποφασιστικότητά τους να αντιπαραταθούν στην πολιτική της πείνας, εδωσαν ενωμένοι την μάχη για την υπερασπίση του ψωμιού και του δικού τους, μέσα από την υπογραφή τοπικής συλλογικής σύμβασης.

Επί Ημέρες οι εργατές της ζώνης πήραν τον αγώνα στα χέρια τους, και σταίχησαν υπερσυστάς και περιφρονητές, τον αγώνα τους, πιστεύοντες ότι θα οδηγούν στην τελική νίκη.

Ο αγώνας όμως αυτός ποιασδήποτε κι αν γίνετο, άλλους σκοπούς είχε η γραφειοκρατία του συνδικάτου.

Μέσα από αλλεπάλληλα κιμάτα επίθεσης ενάντια στην απεργία και στα σπινθήρα των εργατών, η ΕΣΑΚ την εντεκατη μέρα της απεργίας, μπόρεσε να σπασεί τελειωτικά αυτό τον αγώνα. Ηδη είχε καταφέρει να τον τεμαχίσει όταν στις 20 Γενάρη μπόρεσε να περάσει στην συνέλευση την αναστολή της απεργίας με την ύπουλη πρόταση της για νέα πενήμηρη απεργία από τις 28 Γενάρη, αν οι εργοδότες δεν υπάκουσαν το 35ωρο.

Ο δρόμος πια για το τελειωτικό σπασίμο της απεργίας ήταν ανοιχτός. Παρότι οι εργοδότες δεν υπάκουσαν το 35ωρο, η ΕΣΑΚ μπόρεσε στη τελευταία Γ.Σ. να κάνει αυτό που όλο φορές επιχειρήσε χωρίς επιτυχία. Να σπασεί τελειωτικά την απεργία.

Στο ίδιο διάστημα, από τις 20 μέχρι τις 28 Γενάρη, η ΕΣΑΚ δεν κάνει απολύτως τίποτα ώστε να προετοιμάσει τους εργατές για την νέα πενήμηρη απεργία. Αντίθετα προετοιμάζει μεθοδικά το σπασίμο της.

Όλο αυτό το διάστημα ο ΕΡΓΑΣ βρίσκεται συνεχώς στο λιμάνι και στις επαφές του με τους εργατές της ζώνης, προετοιμάζει καθημερινά το έδαφος ώστε η νέα πενήμηρη απεργία να βρει τους μεταλλεργάτες με ανεβασμένο το ηθικό και αποφασισμένους ξανά για αγώνα. Για αυτό το σκοπό κι κλωφόρησε προκηρύξη που μοιραστήκε σ' όλες τις πύλες της ζώνης, καλώντας τους συνάδελφους στην απεργία και στην συνέλευση στις 28 Γενάρη. Αυτή την προσπάθεια μας βοηθήσε τοσο η συνέχεια της απεργίας, των συναδέλφων ναυπηγοεπισκευαστών της ζώνης όσο και των ηλεκτρολόγων, που έδειξαν τον αγώνα τους χωρίς να μιλάνε για καταναγκασμούς.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 28 ΓΕΝΑΡΗ

Η νέα εξαγγελμένη πενήμηρη απεργία βρίσκει τον ΕΡΓΑΣ και πρωτοπόρους εργατές από την νύχτα στις πύλες να περιφρονούν και πάλι τον αγώνα. Η παρουσία της ΕΣΑΚ είναι ανίπαρακτη και είναι τα πρώτα σημάδια ότι μεθοδικά το σπασίμο της απεργίας. Ταυτόχρονα όλες τις ώρες πριν την συνέλευση, μέλη της διοίκησης διαίδωσαν ότι οι εργοδότες τα έδεισαν και η απεργία μας λήγει με νίκη. Όμως απ' ότι φάνηκε αργότερα περα από το ότι οι εργοδότες δεν τα έδεισαν, η ΕΣΑΚ ενώ προειδοίζει το σπασίμο της πενήμηρης προχώρησε στη μονοήμερη αυτή απεργία για να δώσει κάλυψη στην 24ωρη μεταπείρα του ΕΚ Πειραιά στις 28 Γενάρη.

Στη Γ.Σ. της ζώνης, η αίτηση του ΕΚ είναι πάλι γεμάτη. Οι εργα-

τες καλύπτει πίσω από κορώνες για νικές ώστε να συσπειρώσει ταλαντατόμενα μέλη της μέσα στη διοίκηση που ήθελαν την συνέχιση της απεργίας μια που οι εργοδότες δεν υπάκουσαν.

Αυτή η ταχτική της συσπειρώσε και τον εκπρόσωπο της ΠΑΣΚΕ, ο οποίος μέσα στο Δ.Σ. και στη συνέλευση έδειξε όλο τον καιροσκοπισμό του, μια που στην προηγούμενη Γ.Σ. είχε ταχθεί υπέρ της απεργίας μέχρι που να υπογράφουν οι εργοδότες τα κύρια αιτήματα της σύμβασης. Τώρα ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΚΕ τα μάζεψε αφού είδε ότι το στρατόπεδο της ΕΣΑΚ ήταν πια δυνατό.

Ο εκπρόσωπος του ΕΡΓΑΣ αντιτάχθηκε σ' αυτή την πρόταση, προτείνοντας την συνέχιση της α-

περγίας. Αυτό έγινε και από μέλη της οργανωμένης βάσης της ΕΣΑΚ που βλέποντας την ταχτική της διοίκησης τους, δεν ψήφισαν ούτε την μία ούτε την άλλη πρόταση.

Αυτό όμως που περισσότερο έγινε φανερό σε πολλούς εργατές, παρότι ψήφισαν την ΕΣΑΚ, ήταν το γεγονός ότι κατάλαβαν πιο πολύ το χαρακτήρα αυτής της παρατάξης. Είδαν όλο το προηγούμενο διάστημα μια διοίκηση να σέρνεται πίσω από την απεργία και να προσπαθεί να τους σπείρει στο αντίθετο στρατόπεδο.

Οι εργατές δεν πίστευαν ότι μπορούσαν να συνεχίσουν με αυτή την διοίκηση παραπέρα τον αγώνα.

Ηδη μέσα από την απεργία καταφεραν για πρώτη φορά να καταχτήσουν την υπογραφή τοπικής

ΝΙΚΗΣΑΝ ΟΙ ΝΑΥΠΗΓΟΞΥΛΟΥΡΓΟΙ

Ο αποφασιστικός απεργιακός αγώνας των ναυπηγοξυλουργών της ζώνης έφτασε νικηφόρα στο τέλος του. Μετά από 20 μέρες παρατεταμένης απεργίας οι εργοδότες δέχτηκαν το αίτημά τους για αύξηση 4.000 δρχ. καθαρά που θα ισχύει αναδρομικά από 1.1.88. Τώρα οι συνάδελφοι ναυπηγοξυλουργοί έχουν μπροστά τους τον αγώνα της σύμβασης, μάχη που θα δοθεί τον Μάρτη για την υπογραφή της.

Αυτός ο αγώνας παρότι η ΕΣΑΚ στους ναυπηγοξυλουργούς προσπάθησε να τον φρενάρει μπόρεσε να νικήσει χάρις στην αποφασιστικότητα των απεργών αλλά και στο σημαντικό ρόλο που έπαιξαν δυνάμεις που αποδεσμεύτηκαν από την ΕΣΑΚ και μπόρεσαν έτσι να δώσουν μια αγωνιστική προοπτική στα προβλήματα των ναυπηγοξυλουργών.

Εμείς χαιρετίζουμε αυτή την νίκη των συνάδελφων που μαζί με τους μεταλλεργάτες έδωσαν την μάχη στον πρόσφατο απεργιακό αγώνα της ζώνης.

πείρας, μια που ο κλάδος μας βρέθηκε στην ίδια θέση με αυτήν της 20 Γενάρη, αφού οι εργοδότες εξακολούθησαν να αρνούνται να υπογράψουν το 35ωρο.

Αυτές οι προτάσεις κατεβαίνουν στη Γ.Σ. Η ΕΣΑΚ περνάει αμέσως στην επίθεση μιλώντας για νίκη απέναντι στους εργοδότες ώστε να καλύψει έτσι το σπασίμο της απεργίας. Οι σμιλητές της καταλαβαίνουν, ο ένας πίσω από τον άλλο, τα μικρόφωνα προσπαθώντας να πείσουν τους εργατές για την νίκη. Σ' αυτό τους βοηθάει μια τοποθέτηση των εργοδοτών για «εφαρμογή του ισχύοντος ωφάριου», την οποία προσπαθούν να παρουσιάσουν στην συνέλευση σαν υποχρέωση της εργοδοσίας. Αυτή όμως η τοποθέτηση υπήρχε και στην προηγούμενη απόφαση των εργοδοτών. Ταυτόχρονα για να αδυνατίσουν τις διαθέσεις των εργατών για απεργία, αντιπρότερον το κλιματιοπείρα ή όχι υπερίσχυσε, στο διημερησιαίο διοικητικό συνδικάτου η ΕΡΓΑΣ.

Μέσα από αυτήν την ύπουλη επίθεση της εναντία στους εργατές και στον ΕΡΓΑΣ και παρά την σωστή τοποθέτηση του ζητήματος από τους συνδικαλιστές του ΕΡΓΑΣ, οι ολιγοπληθείς έφταναν αποφασιστικά, ώστε η ΕΣΑΚ κατάφερε να πάρει την πλειοψηφία και να σπασεί την απεργία.

Όμως αυτό δεν έγινε χωρίς αποτυχίες για την ΕΣΑΚ. Πολλοί εργατές βλέποντας για τρίτη φορά αυτή την διοίκηση να χτυπάει την απεργία δεν πήραν μέρος στην ψηφοφο-

συλλογικής σύμβασης που να κατοχυρώνει ένα μεροκάματο 3.800 δρχ. καθαρά και μια σειρά από άλλα αιτήματα.

Και αυτό έγινε ενάντια στη θέληση της ΕΣΑΚ.

Ήταν μια νίκη αποκλειστικά στηριγμένη στην ενότητα που καταχτήθηκε στην βάση και στον αποφασιστικό αγώνα των εργατών. Η ΕΣΑΚ καταφερε την τελευταία στιγμή να σπάσει την απεργία και να εμποδίσει την ολοκλήρωση της νίκης που θα ήταν η κατοχύρωση και του 35ωρου μέσα στη σύμβαση.

Οι εργατές παρά το ότι ψήφισαν να σταματήσει η απεργία, κατάλαβαν καλά ότι αυτή η κυβέρνηση έβαλε το φρένο. Τώρα ανοίγει μπροστά ένα καινούργιο μέτωπο. Το μέτωπο της επικύρωσης της σύμβασης από τον υποοργό εργασίας Γεννημάτα. Αν η σύμβαση επικυρωθεί από τον εργοδότη τότε δημοσιεύεται στην εφημερίδα της κυβέρνησης και έχει ισχύ νόμου. Αν όχι, τότε υπάρχει ένας άλλος δρόμος για το χτύπημά της. Η κατάθεση της στον εργατικό δικαίο και η εφαρμογή της για ένα χρόνο μόνο για τα μέλη των εργοδοτικών ενώσεων.

Η ΕΣΑΚ είναι έτοιμη να μην κοιμηθεί τον Γεννημάτα και να καταθέσει την σύμβαση στο ειρηνοδικείο.

Οι μεταλλεργάτες πρέπει να της κλείσουν αυτό το δρόμο.

Να απαιτήσουν την επικύρωση της σύμβασης!

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΣΠΑΣΙΜΟ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Από τις 20 Γενάρη όταν περάσε η αναστολή της απεργίας οι εργατές

ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Για 26η μέρα συνεχίζουν τον απεργιακό τους αγώνα οι ηλεκτρολόγοι πλώτων στο Πέραμα. Η εργοδοσία κάτω από τον αγώνα των εργατών δέχτηκε να δώσει την αύξηση και να υπογράψει σύμβαση, όχι όμως τώρα αλλά στο τέλος του Φλεβάρη. Αρνείται όμως να δώσει τα μεροκάματα της απεργίας. Οι απεργιοί στην συνέλευση τους αποφάσισαν να συνεχίσουν τον αγώνα μέχρι την υπογραφή της σύμβασης και επιμένουν στην καταβολή των μεροκαμάτων της απεργίας.

Ο αγώνας αυτός θα οδηγηθεί στην νίκη.

μοι αρχίζουν να αλλάζουν προς όφελος της εργοδοσίας, και της ΕΣΑΚ. Εκεί που ο αγώνας έπρεπε να κορυφωθεί, οι εργατές μπαίνουν για δεύτερη με αποτέλεσμα οι εργοδότες να μπόρεσουν να τελειώσουν μερικώς επισκέτες και να χαθεί έτσι ένα από τα πιο αποτελεσματικά όπλα των εργατών απέναντι στην εργοδοσία. Αυτό μας, με τα ύπουλα κινήματα της διοίκησης, του συνδικάτου και της προηγούμενης μέρας, οι εφοπλιστές θα πάρουν τα καθαρά ή τους και θα φύγουν, ή να ένα πρώτο χτύπημα στις συνάδελφους και στην αγωνιστικότητα των εργατών.

Στο Δ.Σ. που γίνεται πριν την συνέλευση η ΕΣΑΚ κατεβαίνει πρόταση για σπασίμο της απεργίας, παρότι κανείς γινόταν ότι οι εργοδότες δεν έχουν δεχτεί το 35ωρο. Αυτή την διασπαστική και απεργοσπαστική της πρόταση φροντίζει να

ΨΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΤΕΣ!

Όπως γραφόμε στο άρθρο η 5ενημέρη απεργία αποφασίστηκε ακριβώς επειδή οι κατασκευαστές δεν ήθελαν να μπει στη σύμβαση και να κατοχυρωθεί το 35ωρο. Η ΕΣΑΚ σπασε την απεργία χωρίς την κατοχύρωση του 35ωρου.

Να όμως που μέσα από τον «Ριζοσπάστη» μαθαίνουμε πως το 35ωρο κατοχυρώθηκε στη σύμβαση. Αυτό όμως στον τίτλο. Αν ο αναγνώστης διαβάσει προσεκτικά το κείμενο θα διαπιστώσει μόνο του το μέγεθος της απάτης. Άλλη μια φορά ψεύτες και υποκριτές.

«Ρ-30/1/88
Κατοχυρώθηκε το 35ωρο σε σύμβαση

Με την κατοχύρωση του 35ωρου μέσα στο κείμενο της τοπικής συλλογικής σύμβασης, έληξε η απεργία των μεταλλεργατών της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Πειραιά. Η γενική συνέλευση των εργατών της ζώνης εξουσιοδότησε χτες το μεσημέρι τη Διοίκηση του Συνδικάτου Μεταλλεργατών Πειραιά να υπογράψει τη σύμβαση μετά από τη γραπτή δήλωση της Ένωσης Κατασκευαστών ότι στο θέμα του ωφάριου δεχεται να υπάρχει στη σύμβαση η φράση «ισχύει η υπάρχουσα διαμορφωμένη κατάσταση», δηλαδή, το κατακύρωμα στην πρόλη έδω και δυο χρόνια 35ωρο. Μια βδομάδα πριν οι μεταλλεργάτες της ζώνης είχαν πάρει, επίσης γραπτή δήλωση των Σιδεργοβιτών και των Κατασκευαστών ότι ικανοποιούνται τα βασικότερα από τα αιτήματά τους. Το μεροκάματο των πλωτών στη ζώνη θα φτάσει με τη νέα σύμβαση στις 5.070 δρχ. μικτά και 3.800 καθαρά.

ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ (!!!) Η «17 Ν»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ 1

δη σύγχρονη οργάνωση αστυνομίας θα το κατάφεραν μέσα σε μισή ώρα; Ποιός θα πλήρωνε τη νύφη, αν η βόμβα- έστω κατά λάθος - έσκαγε στο μεσοδιάστημα από το βράδυ της Πέμπτης μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της Παρασκευής, που εξουδετερώθηκε;

Από που έρχεται αυτή η καθυστέρηση και η ολιγωρία; Η υπόθεση αυτή βρωμάει απ' το κέφαλί και η δυσωδία δεν πρόκειται να διαλυθεί με κάποια γραφειοκρατική ένορκη διοικητική εξέταση για να φορτωθούν οι ευθύνες σε κάποιον κατώτερο αξιωματικό υπηρεσίας. Το ερώτημα που πλανιέται εδώ και χρόνια μέσα στον λαό, το γιατί είναι ασύλληπτη η «17 Νοέμβρη», εμείς το απαντάμε δείχνοντας ότι η «17Ν» είναι μια κρατοτική τρομοκρατική ομάδα, που κινείται σε φιλορρώσικη τροχιά και που είναι ασύλληπτη ακριβώς γιατί έχει κάλυψη μέσα στον κρατικό μηχανισμό. Αυτό το τελευταίο επεισόδιο ήταν μια ακόμη βεβαίωση αυτής μας της θέσης.

«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗ ΣΤΗΝ ΟΛΜΕ

Είναι φορές που οι εξελίξεις τρέχουν πιο μπροστά από τους ανθρώπους και τη λογική τους. Ξεπερνούν κάθε πρόβλεψη και του πιο διορατικού ανθρώπου. Συμβαίνει όμως και τ' αντίστροφο: στηριγμένοι στην αντικειμενική παραγματικότητα οι άνθρωποι, χωρίς να είναι μάγοι ή προφήτες μπορούν να προβλέψουν τα γενικά χαρακτηριστικά του τι θα συμβεί στο μέλλον. Κάτι τέτοιο συνέβηκε με μία μας θέση. Συγκεκριμένα, σε προκήρυξη μας στις 7.12. '87 γράφαμε, ανάμεσα σ' άλλα: «Το δικαίωμα για προκήρυξη απεργίας δεν το έχει (...) βέβαια η συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ, χωρίς παζαρμένους των αποφάσεων που παίρνουν οι Γ.Σ. των ΕΛΜΕ...» Σε διάστημα μόνο ενός μηνός οι εξελίξεις ήρθαν να μας επιβεβαιώσουν.

Ας τα πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά. Μετά την τελευταία 3ήμερη «απεργία» στις 15 - 17.12.87, που ήταν σαφώς αποτυχημένη, ο ορίζοντας για τις δυνάμεις που ονειρεύονταν χειραγώγηση του κινήματος των καθηγητών και εκμετάλλευσή του για την προώθηση των αντιλαϊκών πολιτικών τους επιδιώξεων στέγνωσε επικίνδυνα. Είδαν ότι ο ένας στους δύο καθηγητές τους γρήγορα ανοιχτά την πλάτη, ενώ κι η πλειοψηφία των υπόλοιπων άρχισε να μην κοιλοβλέπει τα ξεπολιτήματά τους.

Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα. Τι να κάνουν τώρα; Να κάτσουν με σταυρωμένα χέρια; Η μήπως να στηριχτούν σε άλλους χυμούς; Μια το φοιτητικό μαζολόι ξεφουσκώσει μαζί με τα μελομακάρονα των Χριστού γεννηών. Έπρεπε, κατά συνέπεια, να παίξουν το «χαρτί» που λέγεται καθηγητές κι αλλά, όσο τραβεί. Εδώ είναι που κριβείται και ο παραλογισμός του σοσιαλφασισμού (σοσιαλισμού στα λόγια, φασισμού στην πράξη): είναι αδύνατο γι αυτούς, από την άποψη της προοπτικής, να λύσουν την αντιφασή ανάμεσα στους σκοπούς τους, που είναι αντιλαϊκοί, και στην παρούσα απεργία προς τον κόσμο κάποιων επιδιώξεων που, για να τον συνεχίσουν, πρέπει να φανούν φιλολαϊκές.

Από τη μια πρέπει να «γαργαλιστούν» τα αντικυβερνητικά αισθήματα του λαού, από την άλλη όμως αυτό πρέπει να φτάσει μόνο μέχρι το βαθμό που να το ελέγχουν οι ίδιοι, ώστε να το καναλιζάρουν στον απόπειρο στόχο τους για «κυβερνηση της αλλαγής».

Ήταν μια νίκη αποκλειστικά στηριγμένη στην ενότητα που καταχτήθηκε στην βάση και στον αποφασιστικό αγώνα των εργατών. Η ΕΣΑΚ καταφερε την τελευταία στιγμή να σπάσει την απεργία και να εμποδίσει την ολοκλήρωση της νίκης που θα ήταν η κατοχύρωση και του 35ωρου μέσα στη σύμβαση.

Είχε αρχίσει να αλλάζουν την ιεράρχηση των αιτημάτων και το πρώην «αιτήμα αιχμής» (κατά την εκφραση του «Ριζοσπάστη») το 15% μπαινε στον πάτο ενός κουβάς οκτώ (8) αιτημάτων, και μάλιστα όχι αυτούσιο, αλλά σαν ζήτημα «αύξησης δαπανών» γενικά. Πρώτο αίτημα βάζουν το οικονομικό, αλλά έτσι όπως μπαίνει και σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα αιτήματα πάλι ζητάει κανείς. Λένε: «Το διορθωτικό ποσό 4,3% που δόθηκε καλύπτει ένα μικρό μέρος του στόχου μας για 20.000 αύξηση». Δηλαδή, όπως είπε κι ο Φιλοράκης στη Βουλή μετά το πραξικόπημα του Παπανδρέου και το φόρημα του Σημίτη, «κινείται, αναμφισβήτητα σε βετική κατεύθυνση». Για τη δικαίωση των αιτημάτων προτείνουν 3ήμερες μέχρι το Πάσχα, με ξεκίνημα τις 10 Φλεβάρη. Τώρα όμως το προτεινόμενο «απόφα» να το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, ξεκαθαρίζοντας έτσι το ζήτημα ποιος έχει την πολιτική ηγεσία μέσα εκεί. Ενδιάφρον έχει να δει κανείς την αρχική πρόταση που είχε κάνει η παράταξη του ψευτοΚΚΕ στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ: να χορτίσουμε, είναι, όλη τη χώρα σε γεωγραφικά διαμερίσματα και ν' απεργεί μια το ένα, μια το άλλο κ.ο.κ., όσο βέβαια τα υπόλοιπα διαμερίσματα θα δουλεύουν. Η Θεσσαλία, δηλαδή, θ' απεργεί κι η Κρήτη θα δουλεύει. Θαυμαστέ επανωστατές!

Όταν έρχεται η ώρα να γίνουν γενικές συνέλευσεις στη βάση, τότε είναι που γελάνε οι κάθε πικραμένοι. Εκεί να δείτε μαζικότητα. Σε μια ΕΛΜΕ του Πειραιά μετά από τα γυνώστα, πλέον, συνδικαλιστικά τρίτητα του ψευτοΚΚΕ και στραγγαλίζουν την ελεύθερη έκφραση απέναντι και προτάσεων, αποχωρούν όλες οι άλλες παρατάξεις και μένουν αυτοί οι θλιβεροί, μόνοι τους, 23 άνθρωποι να παίρνουν απόφαση για μια ολοκληρωμένη ΕΛΜΕ. Κι αυτό πήγε στη Γ.Σ. των προέδρων σαν απόφαση ΕΛΜΕ! Η παραταξη «Γληνός» κι οι παραφιλάδες της εμφανίζονται να τα χουν γαμένα. Ενώ η κεντρική τους θέση, όπως την έκφρασαν στην «Ελευθεροτυπία», είναι άμεσα απεργία διαρκείας, στις κατά τόπους ΕΛΜΕ ψηφίζει ο καθένας τους ότι καταλαβαίνει. Στη Ζ'

ΕΛΜΕ Αθήνας για παράδειγμα, πρότειναν 2 τριήμερα πριν το Πάσχα. I μετά το Πάσχα και διαρκείας μέσα στις εξετάσεις. Οι νοσημοκράτες της ΔΑΚΕ άλλωστε είχαν «να» στα 3ήμερα κι άλλοι κατεβαίαν διαρκείας στις εξετάσεις, δικαιολογώντας το δημαγωγικά ότι «ακούν τη φωνή της βάσης κι όχι της κορυφής». Σημασία, πάντως, έχει ότι κι αυτή η διαφοροποίηση που γίνεται είναι κάτι θετικό, στο βαθμό που δημιουργεί ρωγμές στο συμπανές συνδικαλιστικό μέτωπο που θέλει να συμπιέζει η παράταξη του ψευτοΚΚΕ. Αυτή η τελευταία είναι η μόνη που στάθηκε «ανεπιτή» στις 3ήμερες και μόνο σ' αυτές. Έδειξε έτσι καθαρά ότι αυτή έχει, πολιτικά, το πάνω χέρι στην ΟΛΜΕ, κι ότι οι άλλες συνδικαλιστικές παρατάξεις είναι ουσιαστικά, ουρά της.

Εμείς στη συνέλευση της Ζ' ΕΛΜΕ Αθήνας θέσαμε το ερώτημα προς το Δ.Σ. μή ποια επιζητήματα η ΟΛΜΕ αλλάζει, μέσα στην πορεία του ίδιου αγώνα, την εκτέλεση των αιτημάτων, τη στιγμή που δεν έχει ικανοποιηθεί ούτε ένα; Ακούσαμε: α) «Ποτέ το 15% δεν είχε μπει σαν το κυρίαρχο αίτημα, αλλά σαν ένα από τα κυρίαρχα». β) «Στο βαθμό που ο προϋπολογισμός ψηφιστηκε από τη Βουλή, είναι ανεπιχώρητο πλέον αυτό το αίτημα».

Εμείς, όχι φυσικά επειδή συμφωνούμε μ' αυτό το αίτημα, αλλά ακριβώς για να δείξουμε την έλλειψη αρχών που διακρίνει την ΟΛΜΕ, παρουσιάσαμε ντοκουμέντα από εφημερίδες, συντρίβοντας αυτά τα σωθρά επιχειρήματα. Το πρώτο επιχειρήμα αποτελεί καθαρή διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Διαβάστε: 1. (Ελευθεροτυπία, 24.11.1987, με τίτλο «Κύμα απεργιών»):

«Στη συνέλευση Τύπου των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης, ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ Χρήστος Δούκας, (...) τεραργώντας τα αιτήματα των εκπαιδευτικών, τα χωρίσε σε τρεις κατηγορίες, α) Τα εκπαιδευτικά. Η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 15% του προϋπολογισμού. β) Τα οικονομικά (...) κ.λπ. 2. (Ριζοσπάστης 15.12.1987 — είναι η πρώτη μέρα της 3ήμερης και ταυτόχρονα και η μοναδική 24ωρη της κυβερνητικής ΓΣΕΕ και του ΕΚΑ) «Η κινήση τους θα χρωματιστεί ιδιαίτερα και από την τριήμερη απεργία των δασκάλων και καθηγητών, που έχουν αίτημα αιχμής το 15% από τον προϋπολογισμό στην Παιδεία.»

Σ' ότι αφορά το δεύτερο επιχειρήμα της ΟΛΜΕ, το «ανεπιχώρητο δηλαδή, εμείς θεωρούσαμε αυτή τη λογική επικίνδυνη κι υποχωρητική απέναντι στην κυβέρνηση. Από που κι ως που θα μας καθορίζει η ψηφισμένη νόμος αν ένα αίτημα μας είναι επικαίρο ή όχι. Από που κι ως που από τη στιγμή που ένα αντιδραστικό νομοσχέδιο γίνεται νόμος παύει η λαϊκή πάλη εναντίον του. Αν είναι έτσι, τότε πέρισσι, όταν «πέρισσο» από τη βουλή οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που καθήλωναν τους μισθούς και τα μεροκάματα, έπρεπε ο λαός να πει «ε, τώρα είναι ανεπιχώρητο το αίτημα, τι να κάνουμε».

Εμείς προτείναμε απεργία διαρκείας από τις 3 του Μάη με μοναδικό άμεσα δικαστικό αίτημα «αύξησης 20.000». Και δεν είπαμε να ξεκινήσει αμέσως με την έναρξη των εξετάσεων, για να έχουμε τον τύπο και το λαό με το μέρος μας. Να δείξουμε ότι ρισκάρουμε πριν φτάσουμε εκεί, ότι δώσαμε όλα τα περιθώρια στο κράτος να ικανοποιήσει το δικαίο αίτημά μας και ότι, επομένως η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά αυτό. Προς την πρόταση αυτή έκλινε κι η ΔΑΚΕ. Έτσι, στις τελικές ψηφοφορίες οι δύο αντιπαρετιθέμενες προτάσεις πήραν: α)

ΣΚΥΛΟΚΑΥΓΑΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ Ε.Σ.Υ.

Βούδε ο αστικός τύπος. Έδωσαν και πήραν τα πρωτοελλείδη. Τι «τα ΕΓΣ τραβά το ΕΣΥ», τι «φύνη για ιδιωτικοποίηση της υγείας» ή το «ΕΣΥ αθενοβίβαρος» και «Γιατί νοσεί το ΕΣΥ» κ.λπ. Η φανερή δημοσιοποίηση και η παρασκηνιακή υσιολογία για τις αντιθέσεις μέσα στην κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και τα γαφροκρατικά στελέχη της υγείας φούντωσε με... το καταξιμένο.

Ο φιλοκυβερνητικός, φιλοφροσικός και αντικυβερνητικός αστικός τύπος εφάρμοσαν στο πνεύμα και το γράμμα του το γνωστό πια «δούρος πεσούσης πας ανήρ ξιλεύεται». Και όμως ολ' αυτά τα σκανδαλόλογικά, και χλιών θρήνων και ουδύρων υποκριτικά δημοσιεύματα ήταν η καλοπαιστική βιτρίνα ενός σκυλοκαυγά για το «κλινικά νεκρό» Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Τα δημοσιεύματα αυτά ούτε αφινίδισαν, ούτε ξάφνιασαν τον φτωχό εργαζόμενο Ελληνικό λαό. Εδώ και τριάντα (30) μήνες, που με νεοδείξια βουκινα και φανεράς άρχεις η λειτουργία του Ε.Σ.Υ για «δωρα - ίση και υψηλή ποιότητα υγείας», ο λαός όχι μόνο ένιωθε στο κορμί του και την ψυχή του το ασήμα της ίδιας γούσης, αλλά και χειρότερα ακόμη, σε σχέση με τα πριν το 1981 χρόνια διακυβέρνησης της Παλιάς Δεξιάς.

Ε.Σ.Υ.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Αίτια επιδημικών και γαστρικών αναφορικά μ' αυτό το θέμα.

Καποίοι το είχαν «σοσιαλισμό», αλλά σήμερα - μετά από διάφορα μήλα χρόνια - δεν μιλάνε, γιατί έχουν αποκοίσει το στόμα τους με την κοτσάνα, που κάποτε ξυπόνησαν. Πράγματι, ούβερβη η κατάσταση τους.

Καποίοι άλλωστε μπορεί να μην το υπαινύσσονται, αλλά σε κάθε έκτακτη περίπτωση δεν παραλείπουν να επρωτονομήν την «θετική του καταμερισμένη» ή την «εκτεντική υγιεινή της αγωγικότητας». Μιλάνε φυσικά για το φυτόΚΚΕ και τους λοιμούς αν γεννάει της ψυχής του. Αυτοί όμως ομολογούν να παρυσιασμένοι το μυστικό «ασπίδα και να ισχυρίζονται πως «κατα κελεύσεως η κούρση, αλλά στο άρμα στρωθώσε». Εχουν μάλιστα το θάρρος να αποδομιρίζουν ότι με τη δική τους διαχείριση μεταξύ το Ε.Σ.Υ. και υπόλοιπών και όλα τα έγιναν μέλας γάλα.

Και φυσικά η Παλιά Δεξιά, που τοξαινοποιώτα μέσα στην ΕΣΥ υπήρξε λάσπη, δεν χάνει καμία ευκαιρία για να δημαγωγείται εκδικητικά κατά της δεξιάς και του λαού για λαοί για ένα πραγματικό λαϊκό σύστημα υγείας και να παρνοίαρι τις πιο καθοστρωμένες πενήτικτες μέγανω «ιατρικές διακυρήξεις για αποθησαύριση και αναμνηση του ήδη οικονομικά χειπημένου λαού μας.

Ο Α. Παπανδρόπου με την βοήθεια της Φιλοφρόνη και Κύρκου δεν έρωτασαν σύστημα υγείας, αλλά στο ήδη υπάρχον σύστημα υγείας της Παλιάς Δεξιάς, έδωσαν μια ασάφεια σαφή κρατική λειτουργία. Αυτό ολό το ανώμαλο Ε.Σ.Υ. και το λαμβάνουν πάνω στα κερφήνα της τάλασηρωτηνος και διαναφοράς για τον ελληνικό λαό.

Στόχος τους ήταν ο αποδολικιστικός ασηρόφης έλεγχος του δημοσιονομικού στοιχείου υγείας με έναν σκληρό συγκροτημένο νοσητικό στέλεχος, που θα εργαίνονταν στην κυβερνητική πολιτική για τη νεοδείξια κρατικιστική έκταση, όλα στα όριά της σύστημα υγείας. Γι' αυτό της θέσεως τους διαστήσαν τα δικα από νεοδείξια γαφροκρατικά στέλεχη του ΠΑΣΟΚ, φυτόΚΚΕ κ.λπ. Γι' αυτό ούπιασαν ο νόμος «1397 περί ΕΣΥ» και ζήτησαν την αυτοδικαία μετωική «γατρία και το πνεύμα τους». Στη θέση τους μπηκαν νέοι γιατροί με αφορατήρη εμπειρία και γνώση, μπηκαν εννοσημένοι (φωκίκοι υπηρουπότες) ελλοί και καποιοί άλλοι, που έσπεσαν να πασιούν τα παικτα μάγανω - ιατρικά ποστά για να τα οικονομηώσουν, αυθόμοτο κινώμενοι στο νέο μεγαλοιστικό κρατικό καταστήματα.

Έτσι μέσα απ' την γενικότερη πολιτική της πέννας, της μελέτης και της εξεπίλυσης για τον λαό, παρσα απη η ίδια πολιτική ειδικότερα και στο Ε.Σ.Υ. Παρνοίκων «δυστική τα ήδη ισχύοντα εννοήνα για την υγεία. Η ανώμαλη του ίδρυσεως λαού να καταρραεί στον πεκαρίκο ιατρικό ελαθροπαινεζωμητισμό, τον κρεμεξ ανωρήκη και παρμένε απ' τα μάλλα του στο Ε.Σ.Υ. Κι τότε ακριβώς άρξισαν να καταρραούν οι φτωχοποίησης, που η νεοδείξια όργανωσια καλλιεργήσε μέσα στους κόλλπους του λαού.

Δεν παρμένε ο λαός την «ΠΡΩΤΗΝ» τα «ΝΕΑ» και την «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ-ΠΑ» για να ανοίξει τα ραπία του. Είχε νοσεί προ πολλού, μέχρι το μεδοίκο του, τη βένη και τη φυγή που βράζει κάτω απ' την ταρπάλα του Ε.Σ.Υ. νησίο γέννημα και θέρμα της πολιτικής πέννας της Νέας Δεξιάς, που πήρασε δροστική με τον κρατικό έλεγχο του δημόσιου συστήματος υγείας.

Η ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ ΕΥΛΟΓΕΙ ΤΟ ΠΤΩΜΑ - «ΕΣΥ»

Το Ε.Σ.Υ. χρωστάνει 20 δισεκατομμύρια φαρμακοβιομηχανίες και προμηθεύεται

αυ και το Υπουργείο Υ.Π.Κ.Α. εκκώπει τα ραπία στον παρμένο χρηματισμό και το εμπόριο υγείας μέσα στο Ε.Σ.Υ. μιά και το έπαιγμα μη αφομοιώνεται καλά γιατροί πιελήσαν τον εισοδήμα τους, ρουφώντας τα αρμα του λαού.

Έτσι και οι γιατροί ΕΣΥζήδωξ έμειναν ακινοποιημένοι και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες κρυσπάν τα ποστά τους, αλλά και κέρως δεν ανατράφηκε η πολιτική της πέννας και στο χώρο της υγείας.

Μ' αυτή την μεθοδολογία μπορεί μεν ο Α. Παπανδρόπου να έμεινε ευχαριστήμενος με τις ελογίες των Φιλοφρόνης - Κύρκου και Μητροτάκη απ' την άλλη, αλλά τελικά όλα τα πωσιόματα, έρωτασαν στον άρρωστο φτωχό λαό, που ήδη άρρωστο και πλήρη τον τα πωσιόματα όλων τους και πιο πολύ τα πωσιόματα κερματήρωσε κυβέρνηση και μηχανισμός του ΕΣΥ μιλόν της Νέας Δεξιάς.

Γι' αυτό στατήθηκε το ΕΣΥ «όχι σαν σκέτη οικονομιστική ανάγκη. Όχι σαν αποτέλεσμα κάποια «οικονομική καταπίεση», που αυθη οικονομικά Φιταρήχη και το πείσμα της αιδύτητας, και στην υγεία του άρρωστου λαού.

Γι' αυτό λοιπόν οι μνημοκορόνοτοι γιατί ο Λαός, γιατί ο Γεννημάς, γιατί αυτή δεν έδωκε τίποτ άλλο απ' το να φταζόν τον λαό περί ΕΣΥ, να θεσπισθήσων, να σχεδιάσων ένα χάρτη, δηλαδή να πωσιόσουν φουκα για μεταξωτές κορδέλες - και όταν ήρω η ώρα της ευρωμής, να έσκασαν με την κάλπη του Α. Παπανδρόπου, που τους προκήρυξε - ίδιος τον Γεννημάτ' απ' την όρση.

Όταν όρση του Μαγκκαή ήρωε μεν στην εκλογική ηρωία του, δεν πρόλαβε καν να μάθει τις υπηρεσίες, και ζήτησε υγείας του υγιεινού του. Και όταν έβλαβε χάρη στο νέο ΕΣΥζήδωξ «δύναμη» - ιατρικά καταστήματα, παρατίθεντας δεκά (10) γιατρούς στη δικαιοσύνη για παρνοίαρι χρηματισμό, τα συνδικαλιστικά δικαστικά και γαφροκρατικά στέλεχη της Νέας Δεξιάς, οσπαιρωαμένα μέσα και εννοσ απ' το Κέντρο Υγείας Ζυγιάς (ΚΕΖΥ) καταράσαν να τον συμποσώσουν και να τον ζυποσώτλων, αφηνόντας τον εμβρόντητο και ασυστερημό.

Έτσι λοιπόν φρασάμε, μέσα σε 30 μήνες σ' ένα ΕΣΥ γαφροκοπημένο, που δεν παρήγε υγεία, που το ανακίλων απ έμπορο της υγείας, με ηρωιστικές λήστες αναμνησής τους σπώκοι, τελικά αν έρω η σειρά που η ούσια πένηνάς η αρχίοντα τα κανόνια του Κέντρου. Όπως απη το ποσ τα κρτανά στο νοσοκομείο με προεχρητιστικό διαπλοκόλο «καπύ», πασά βάζουν δεκά φορές στο χειροστέριο και ποσ καιρώνται οι ασφαλείες, ποσ περναίνω ο χειροστέριος και αν δεν σκάψει φακέλλωρα δεν χειροστέριος στον αέρα, που τον απαντα η μέρη να σκάσει και να σε αναλάβει κάποιος άπυρος ειδικομνηνος χωρίς την εστιασσία του μεγαλογαστρου.

Αυτό το «Ε.Σ.Υ. - μέσο και όνομα είναι Ε.Σ.Υ. Στην ούσια είναι ένα κρατικό γαφροκομημένο με περικυθή δάπανα. Είναι ένα σύστημα σε διαμωσώρη προεχρητισμού στην υγεία. Είναι μια κρατική διάτρητη απ' τον παρνοίσημο, κερματισόλα. Και μάλιστα για παραπίστημό, που το μπόλο της Νέας Δεξιάς, τον ανέγνωσε, τον κάλυψε και τον εννοή για να μην παρραεί το ιατρικό ποσά ανώπιον της.

Ο ΣΚΥΛΟΚΑΥΓΑΣ

Το κακό παρραίνε. Η όρση του λαού βράζει. Το εκλογικό ανώρημα έχουν ανοίξει. Η Νέα Δεξιά προβλημάτιζεται. Η Παλιά Δεξιά αναμνηί με μαρκιαρη ληισήτητα. Πρέπει αυτό το πτώμα - Ε.Σ.Υ να νεκροασηθεί. Πρέπει να αφνησθών οι κύκες εννοήσεως. Καποια προεχρητισματα πρέπει να σκάσων και πέννας να δέλωσων εννο ήρωιμένα μακροστικά - μεγαλοιστικά, ιατρικά στέρωματα για να ανακωσήσων οι πωσιόματων την ταξική συμβαχία τους με το μπόλο της Νέας Δεξιάς, γιατί από το μπόλο στην ούσια είναι μενομήνη μέσα στον λαό και απαραιτήρα πρέπει να ανακωσήσων τα συμβαχόμενα, που θα το βοηθήσων με το «οικονομικό έρω» τους να αποπλοκήσων προσβάσεις μέσα στον λαό η τουλάχιστον λίγο απ' το χαμένο κέρως.

Έρχονται λοιπόν οι τεχνοκράτες του Υπουργείου Υ.Π.Κ.Α. με την κάλπη τους (συμφορο Φύκος και με το «πρωτονο φως» από το Καστρι να κινώσων «ταμ» - στο ΕΣΥ, μη πύκον και συν τον Λαό, που βράζει απ' την όρση. Αυτοί οι τεχνοκράτες (Φαρμακός, Σολωμός, Ριζογιάνης, Ερωγλελοπουλός, Παπαδόπουλος, Αναστασίου, Φιλολποουλός κ.λπ.) θέλων πριν προχωρήσων και τον βασικό έλεγχω στην πολιτική και τον διοικητικό μηχανισμό της υγείας.

Αντίορον όμως τα σκέληρα κομματικά - γαφροκρατικά στέλεχη, που είναι συσπαρωμένα στο Κ.Ε.Ε.Υ. για να μην χάσων τις καρέκλες τους, σημάσι τους και με αναμνησισί για την υγιεινωσισίη, μια και αυτοί ζήτηζαν την Παλιά Δεξιά απ' τα ποστά της για να τα καταλάβων.

Σ' αυτόν τον καυγά αρχίζων οι ρή-

σεις. Ξοπαιρωαίνω οι μετρωί ιατρικών και διοικητικών (κινώσων) Σαγγαίτι τον Λαοκό, βασικό υπηρωαχος και υποστρηκτικές του Κ.Ε.Ε.Υ. Ο υγιεινωβερνητικός - φιλοφροσικός τύπος κινώσων απ' το κακό του. Η Πρωτή σπασή πρωτοδολογία μπημένη επικρωαίρη με τιχόν και χαλασόν το «Ε.Σ.Υ». Τα στέλεχη του Κ.Ε.Ε.Υ. (Πανοπούλου, Σαγγαίτη, Σωγγαίο, Φιλολήτης, κ.λπ.) με νεοείκο παραιδρικό «σοσιαλισμό» - υγιεινωτικόν και αναμνησισμό το χιπημα με το φάρωμα του «άδειω» Ερωγλεποουλου.

Η όρση γενικόκεται και ομνηρωρονησών άπ με μπά αντίστωμα στρατιόμα με τις στριχές και χαλαρές πυρωμίες τους.

Απ' τη μιά Η όρση του υπουργείου Υ.Π.Κ.Α. με τους τεχνοκράτες (ο Τωρσις, Υγείας, του ΠΑΣΟΚ, οι μεγαλοιστοί σπρωκώ και απη θηραπίνα Γουότ' Α. Παπαυρωπού, Λαμπερινουπόλοξ και Στανουήτη Μαξ) τους και η μηχανοσρία της ΠΑΣΚ - Γατρου. Όλα αυτά αντιστάζωζ το μετόλο του «κατακόλο» του Ε.Σ.Υ.

Απ' την άλλη Η Εκτελεστικός Γραμιασός του Κ.Ε.Ε.Υ. με τους μεσοίς εκδρομολογούς του Σωφωλιώτη, η κερματισή της ΠΑΣΚ - Γατρου και οι Γεννηματισκό Λαυροδίης, Σκοιζαρίκος, Μουδουήνη, Σαγγαίτη, Παπατραητή, Νικολαΐδης. Στο ταμίο τους, και οι συνδικαλιστές, του ούσιου - ΚΚΕ, Ε.Α.Ρ., Κ.Κ.Ε., Λ.Α. Όλα αυτά απησπούν το μπόλο του «σπρωτισμού» του Ε.Σ.Υ.

Οι πρώτοι (οι «κινώσόμενοι») κερματίζων τους άπ τη μιά, στην ούσιω (μεταμοσφιστέ) σαν γαφροκρατός, άπ τη μιά κερματίζωζ στην ούσιω - αφητιστήρση - του ΕΣΥ (σπρωτισμό) για την κρητή του ΕΣΥ και τρωτισμό των «σπρωκώλων».

Οι δεύτεροι κερματισώζ τους πρώτους σαν «δωροί», οσπαιρωαίνωζ στα δικαστικά - Ερωσφικά ιατρικά ανώπιομα και καταστρωσώζ του ΕΣΥ και ηρωίονταν κινώσων ότι δεν προλάβωζ να εκφωρησώζων όλο το ΕΣΥ, δηλαδή να πωσιόσουν οι άλλοι.

Μεσα σ' αυτόν τον όρμαγμό αλληλοκερματίζων κάποι κερματώ και η βούληση αλθία.

Οι πρώτοι ακολουθώζωζ να περσορνήσων της φύση - Ερωσφικής ομάξ του ΠΑΣΟΚ.

Οι δεύτεροι υπηρωαίονταν να κερματίζων τα βλάτια - κλειδιά του φιλοφροσικού μπόλο της Νέας Δεξιάς.

Ο Α. Παπανδρόπου με την πείσωση του Εκτελεστικού Γραμιασός του ΠΑΣΟΚ παρραβίναξ - μινόντας, ο ίδιος, έρω απ' τον καικό - εξισορροπιστικό και καταπνοστικό. Επιπρόσθετες αλθί - Ερωσφικές, ομνηστικές, προμνηστικές όσπε τα παρνοίη τον πολιτικιστικό έρωμα, στο «πρωτοίον Υ.Π.Κ.Α. με αναμνησισί να αφρησώζωζ τα νεοδείξια κρατικό - γαφροκρατικό στέλεχη στα ποστά τους. Κερματίζωζ απη τα στέλεχη βλαώντας να μην αφρησώζωζ, γιατί όσπιας ή αλλως το Ε.Σ.Υ. θα μινέι υπό κρατικό έλεγχο, απησίν δεν πρόκατοι να χυσών τα βλάτια τους, και στο καικό - καιρώ της γουρήσ στέκωζ στο πλάτωσ του. Οι πολιτικές ηρωισες αναμνησών με μια αναμνησισί η είναι αναμνησισισίωρα (όπως με τον Μαγκκαή), εννο ασπίδα «σπρωτισμωυ» στα ποστά τους.

Απ' τη μιά ο Παπανδρόπου, Παρραβίναξ τον εξισορροπιστή, τον ανώμαλο και στην κρησή στήμη μεροληπτική προσηκώση υπέρ της φύση - ρωσικής, φροδίας, προσέχωντας η να κερματίζωζ τον η σθεμνή για απητή σθεμνή και να μην χυσώσων ένα μπόλο απ' τα κερματίζωζ της.

Σ' απητή την συγκερματίζωζ πολιτική ψώσ η Α. Παπανδρόπου κινώσων ηρωίκαλομνηστικό τακτικό ελαπό και βούζε την ηρωία του Υπουργείου Υ.Π.Κ.Α. να βραίνω το φού απ' την τρώπη Μαναίρη μια φακέλλωσση τοστική - αναμνησισί στο κρατικό ΕΣΥ με το προέχωμα ότι τα χρόνια ληισήτης βασικά πέννας και με σκόπο να αποκησώσων ομνηστικό μέσο στην πλειοψηφία του ιατρικού σώματος. Έτσι αφηνα σκόπημα να διασπάρωνται υθήρω για «ανάδωση» αμνησών με παρνοίη ομνησισίωζ δηλαδή οι γιατροί θα εξέλεξων τους αρρωσώζωζ με το καικό και στο τέλος θα βραζών ομνηστικά ποσά κεφαλά περσα. Αλλοίμωζ και τρωτισκώμενοι για τους πέννας εργαζώμενος κινώσων για να πωσιόμασθησών - που θα τα οικονομηώσων και απη άλλη μπητα. Ο άλαστος χρωίς κερματίζωζ, του ΕΣΥζήδωξ, γιατροί με τον ασήμα θα μινάβη ακοήρη παρακαίτο και φυσικά με ακοήρη τον ομνηστικό απησποίση για την υγεία τους.

Επίσης αφηνα τις ομνησ - για κινώσων «στον» γιατρούς, που θα πανε στην επρωία. Κινώσών όμως, δεν πησι, γιατί θέλω πρώτα να δέν από το κινώρη, και γιατί έδω στο κέντρο βραζοιωνται καλά όλοι τους. Έτσι τα μόνυ κινώσωνται για ποσ αναμνησισίωζ - αναμνησισί και σε αναμνησισί ηρωισίωζ υθήρω για τρωμεί, που τους χυρμήει ένα βασικό μέσο 88.000 άρω, και 6 μήνες μικρότερο χρόνο κινώσωντας προκωμίζων να στελέχωσων τα κέντρα Υγείας Υγιορωπών, που υπολατίζωζωζ η είναι κλειστά.

Φυσικά τα αγροτικά γιατρού πασ χυρμήει προκωμίζωζ τα κέρως και τα μινόντα της όρσης και η μορμηνή Ελλάδας διαγράφεται ζωηρό.

Η Παλιά Δεξιά πηδέη για να αφρησώσωνται το σύστημα «δυστικό χρηματικό» - μέσα στο ΕΣΥ - και οι κυβερνητικές διαμωσισίς είναι ήρωικες και καθόλα αναμνησισίωζ και ηρωισίωζ. Και αυτό γιατί ο Παπανδρόπου πιστίνωξ ότι μ' απη το σύστημα επίσημο εμπόριο υγείας μέσα στο σύστημα, σιστημα υγείας υγείας, φικαστίζων αρκετά ιδιωτικά μάγανω - ιατρικά στέλεχη με κάποιο επίπλεδο επιπρωήωζ μεγαλοστέρο απ' τα χυλά του Ε.Σ.Υζήδωξ και έρωσών με απη τρωτιστή με στο ΕΣΥ. Όμως λέει ο λαός μας να σπασών τα βραία τα έρω κακό, πλεακώνωζ και γ' άλλα μαμάλων, θα πρημινώσων αφησισίωζ στο δημόσιο νοσοκομείο για να παρρασώσων επίσημο.

Το αντί το «ΚΚΕ» αναποκωρναται στην ασπικό έρωμα του Παπαυρωπού, κι αρχίζωζ να πηταί μοσολογία για υπαρωή η ιδιωτικό ιατρείο για τους ΕΣΥζήδωξ γιατρούς. («Εξομωρωσισί 25.000 - 30.000 μπόλο και έτσι τους αναμνησισίωζ να αφησισίωζ την απόδοσή τους μέσα στο ΕΣΥ. Και φυσικά κάτω απ' το πολιτικιστικό ήρωμα να μην έχει μεγαλείω χάσωντα το μπόλο της Νέας Δεξιάς και η κερματίζωζ του ασπικού κρατικού μηχανισμωυ στον ασπίω έχει στέλεχη στον έρωμα της υγείας. Πού δηλώσωζ τα σπρωμια θα πέννω πάκοστα, πλάτωζ του λαού, που θα ανακωθήσων να κινώσων την ούσιω ήρωικισίωζ απ' τα ιδιωτικά ιατρεία, να εξαπολύσει και με αφησισισίωζ απησποίση να βραί τιν υγεία του μέσα στο ΕΣΥ η πίστη αιδής αναμνησής και αναμνησισίωζ.

Αυτός είναι ο σκοπός και για πάνω στο ποσά του ΕΣΥ, απησίν και οι πολιτικές σκοπώμοτες, που κερματίζωζ απη ποστά. Το μινόντα εκλογικής ποσάτιος, με όργανωμωζ και προεχρητισματα.

Νο 12 - 14 - 41 - 43 - 53). Ταρά όμως. Αυτή τη στιγμή, που ο άρρωστος λαός θέλνει και πηταί να αφησισισίωζ τον άπημνησ, που δεν κερματωσωνόντο το πτώμα - Ε.Σ.Υ., αλλά που μπορτα να ανακωρήσων λίγο του λαό μέσα σε σύντομο χρόνο.

ΑΜΕΣΗ ΛΥΣΗ

1. Να παρκοσών οι επόρωτες στρατιόκες δάπνηξ, μια και το καικό εννο επρωκά με την Τιμωρία όμως λέει ο Α. Παπανδρόπου και να συρωσώσων τα κινώσων για την υγεία. Στόχος να σπασών η υγεία στο 15% του πρηνόδωζωμωυ, σε σύντομο χρόνο.

2. Να παρκοσώ το 70% των διοικητικών - γαφροκρατικών θέσων απ' όλο το σύστημα υγείας. Να επρωγεί εννο πέννοσισίωζ και να σκάσων οι εργαζώμενοι στο χώρο της υγείας το μινόντα μέρως του λαού.

3. Να αφησισισίωζ οι μυστί των εργαζώμενων στην υγεία κατά 50%.

4. Να δώσων ύπαλοξ μνησισίωζ για αποκωσισίωζ απησποκωσισίωζ, απη για μικρή απησποκωσισίωζ σε 200 - 300 μεγαλόσ ανηρωζ του ιδιωτικού τομεί, που θα αναμνησισίωζ την πωσή των επιστημνησών - ηρωιστρωικών πηαδωσών, διασπρωσισισίωζ με ένα τα νοσοκομεία της χώρας και χωρίς διοικητικές ομνησισίωτες.

5. Να δώσων οικονομικά και επιστημνησισίωζ κινώρη για στέλεχη με ειδικόμνησισίωζ γιατρούς του Κέντρου Υγείας και Αγροτικόξ Γατρου να γινώζων δειρωμωσισίωζ στο Κέντρο Υγείας και να μην καταρραήσων.

6. Να λεπτορωρήσων ο θερωός του ομνησισίωζ, γιατρού, με ομνησισίωζ σωτρών απη πέννοκα σε 24ώρη βώση, και να προέχωσών οι εργασιώ για το Κέντρο Υγείας Αγριοξ Τηλώ.

7. Να αφησισισίωζ οι θέσεις γιατρού του ΕΣΥ στο εξωτερικό ιατρεία των νοσοκομείων με πρόσληψη νέων γιατρού. Να γινώζων σπρωμιας του κρτακό εμνησισίωζ διοικωσισίωζ και ηρωιστρωικών κέντρων του ιδιωτικού τομεί για να μινώσων οι λύστες αμνησισίωζ και να ανακωρήσωνται οι άρρωστοι.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗ ΣΤΗΝ ΟΛΜΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ 2

της ΟΛΜΕ υπέρ 63, κατά 28, λαίκα 40, β) η δική μας υπέρ 67, κατά 44, λαίκα 34.

Το αποτέλεσμα ήταν να μην ταίρη καμιά απ' αυτές απόλυτη πλειοψηφία και να δεσμευτεί ο πρόεδρος του Δ.Σ. της ΕΛΜΕ (Ζ. Αρναού) να ψηφιστεί λεικό σ' όλες τις αποφασισίες της Γ.Σ. των προέδρων, για το πρόγραμμα δράσης. Με δεσμευτή για λαικό πήγαν στη Γ.Σ. των προέδρων (23 Γενάρη) συνολικά 15 ΕΛΜΕ, ενώ 9 ΕΛΜΕ πήγαν μ' απόφαση η γ' απεργία διαρκείας.

Εδώ ακριβώς είναι που έγινε και το πραξικόπημα. Στις πρώτες ψηφοφορίες καμιά πρόταση δεν μινώρησε να συγκεντρωσει την απαιρήτητη πλειοψηφία των 2/3 για να κηρυχτεί η 3ήμερη της ΟΛΜΕ. Πρώστα λοιπόν, στον κίνδυνω να μην παρρασώ το δικό του πρόγραμμα δράσης, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ προπαίση στη Γ.Σ. των προέδρων να κηρυχτεί η 3ήμερη (10 - 12 Φλεβάρη) και, παράλληλα, να κηρυχτεί από τότε κινητοποίηση πριν και κατά τα εξελέσωντας, χωρίς όμως να καταρραήσωνται οι κινήσεις που είναι απαραίτητες για την ούσιω.

Το ζήτημα βρίσκεται στο τι ζητούσε το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ από μινώρες ΕΛΜΕ ή τώδες, ώστε να συμπληρωθεί το νομικό των 147 υψών και να φτασών τις 176, δηλαδή έξι ΕΛΜΕ που είχαν ψηφιστεί λεικό.

Ενώ η δεσμεύση από τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ ήταν ήταν σαφής για λεική ψήφο, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ ζητώσε από 6 προέδρους να παραβιάσων τη δεσμεύση απητή, γράφοντας τα σπρωμια της να παρκοσώ και τις σπρωμιας και το κέρως τους. Και βέβαια, βρήκαν απη το 6 προέδροξ, χωρίς ντροπή, προκωμίζων να περσοσών οι 3ήμερες, κερματίζων κάθε έννοια συνδικαλισμού. «Αποδέσμευσαν» λοιπόν τον εαυτό τους και ψηφισών κατά βουλήση. Το δεύτερο πραξικόπημα είναι ότι, εκ των υστέρων, πήραν την έγκωση και των άλλων μελών του

Που μας πένε οι 3ήμερες; β) Είναι δεσμεύτική για τον πρόδροξ του Δ.Σ. της ΕΛΜΕ η απόφαση της Γ.Σ. της ΕΛΜΕ η όγη γ) Από ποι ανώλοιο τον δικαίωμα τα μέλη του Δ.Σ. της ΕΛΜΕ να «ερμηνεύωνται» τις αποφασισίς της Γ.Σ. της ΕΛΜΕ; δ) Έχει δικαίωμα ο πρόδροξ του Δ.Σ. της ΕΛΜΕ να ψηφισίωζ «απρησισίωζ» πρόταση που δεν υπηρωρησισίωζωζωζ τη συνέλεξισί της βάσης; ε) Είναι νόμιμη μια απόφαση Γ.Σ. προέδρων, όταν για τη δημορωρία πλάστων πλειοψηφίας μινώροι προέδροξ ΕΛΜΕ ψηφισών ενάντια στην ρητή δεσμεύση των συνελεξιων της βάσης για λεικό.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΟ «ΣΥΝΕΔΡΙΟ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

καλισμό στη βάση, τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις αγωνιστικές διατάξεις των εργατών.

Σ' αυτή την αντεργατική της δουλειά, πήρε μαζί της και δυνάμεις που ήθελαν και έψαχναν για μια αγωνιστική καταθλιπτική αλλά και τους έλλειπαν τα κουράγια να της πάνε κόντρα και να αναπτχθούν αυτόνομα.

Ουσιαστικά η αντεργατική ενότητα ΕΣΑΚ - ΠΑΣΚΕ σε όλο το διάστημα της διασπασμένης ΓΣΕΕ ποτέ δεν διαταράχθηκε. Απλά η κάθε μια παράταξη είχε να παίζει διαφορετικό ρόλο, στα πλαίσια της αντεργατικής τους συμμαχίας. Αυτό εκαναν και τώρα που τυπικά έληξαν οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου.

Είρετος έπρεπε να υπογραφούν συμβάσεις και πάνω απ' όλα η ΕΣΣΕ.

Ο ρόλος της ΠΑΣΚΕ ήταν να υπογράψει την σύμβαση πάνω στα πλαίσια της ληστικής εισοδηματικής πολιτικής και της ΕΣΑΚ να χτυπήσει κάθε αγωνιστική διάθεση.

Στο βήθος και οι δύο πάλι συμφωνούσαν πάνω στην εισοδηματική πολιτική, 4,5% διορθωτικό και όλη την ΑΤΑ από το Γενάρη. Είναι αυτή η εισοδηματική πολιτική που χειρίστηκε ο Φλωράκης στη Βουλή, όταν φαγόθηκε ο Σημίτης.

Τώρα βέβαια, όταν η κυβέρνηση καθορίζει αυτή την ΑΤΑ στο 4%, η ΕΣΑΚ κάνει πως φωνάζει, όμως και μέσα στα ίδια τα λόγια τους δεν μπορεί να κρυφτεί η συμφωνία τους.

Όταν προφάση υπογράφτηκε η σύμβαση - κοροϊδία ΓΣΕΕ - ΣΕΒ με συνολική αύξηση 9,5% (5,5 διορθωτικό + 4% ΑΤΑ) η ΕΣΑΚ δήλωσε: «Η τριμερής συνεργασία με βασικό αρχιτέκτονα τον υπουργό Εργασίας, συμφωνήσει να βάλει μπροστά το αντεργατικό, διασπαστικό και εξοντωτικό συνάμα μηχανισμό της λεγόμενης σύνδεσης μισθού - παραγωγικότητας. Οι αυξήσεις που συμφωνήθηκαν είναι το χρίσμα του χαπιού για να περάσει αυτό το απαράδεκτο σύστημα κατά επιμήτρη που απολείπει απίτη για το εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα και τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης» (Εφημ. ΠΡΩΤΗ 27.1.1988).

Να λοιπόν που μέσα από τα ίδια της τα λόγια η ΕΣΑΚ αποκαλύπτει. Γι' αυτήν στην Σύμβαση δεν υπάρχει πρόβλημα με τις αυξήσεις. Μάλιστα είναι και το «χρίσμα του χαπιού», άρα ικανοποιητικές. Το βασικό για την ΕΣΑΚ είναι η σύνδεση μισθού και παραγωγικότητας. Όμως αυτό, όσο επικίνδυνο και να είναι, δεν είναι το κεντρικό σήμερα ζήτημα πάλης. Γιατί απλοϊστά δεν υπάρχει στην φετινή σύμβαση, Σ' αυτήν υπάρχει δέσμευση για συζήτηση πάνω σ' αυτό το 1989.

Βάζοντας σήμερα η ΕΣΑΚ σαν κύριο ζήτημα ένα ζήτημα που δεν υπάρχει τώρα δεν κάνει τίποτα άλλο από το να αποπροσανατολίζει το εργατικό κίνημα από το κύριο πρόβλημα των αυξήσεων πάνω στα μεροκάματα και τους μισθούς. Εξ άλλου το 1989, θα βρισκεται και αυτή μέσα στη ΓΣΕΕ για να συζητήσει με την... άνεση της την σύνδεση μισθού παραγωγικότητας με τον ΣΕΒ.

Ετσι λοιπόν χωρίς να ξεσηκώνει πολύ θόρυβο δέχτηκε ουσιαστικά την σύμβαση που υπογράψε η ΠΑΣΚΕ. Και την δέχτηκε με κομικό τρόπο. Όταν μέσα από τα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες που ελέγχει τράβηξε... αγωνιστικά(!) την 24ωρη νεοταραχή στις 28 Γενάρη που είχε κηρύξει η ΓΣΕΕ και που οι εργαζόμενοι της γύρισαν την πλάτη.

Τώρα υπάρχουν οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις. Και σ' αυτές το μαύρο αντεργατικό μέτωπο ΕΣΑΚ - ΠΑΣΚΕ θα δείξει το πραγματικό του πρόσωπο. Ήδη οι Ομοσπονδίες Μετάλλου και Κλωστοϋφαντουργιών που ελέγχει η ΕΣΑΚ άρρισαν τους «μεγάλους αγώνες» με τριώρες στάσεις δύο με τρεις φορές τον μήνα!

Μέσα απ' αυτές τις στάσεις - κοροϊδία θα εκφοβίσουν κάθε αγωνιστική διάθεση για να φτάσουν στην υπογραφή κλαδικών συμβάσεων μέσα στα όρια της ληστικής εισοδη-

ματικής πολιτικής.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Αν η μια πλευρά των διαφόρων αστικών κομμάτων είναι η ενότητα τους ενάντια στις διεκδικήσεις και στα συμφέροντα της εργατικής τάξης, η άλλη είναι ο άγριος ανταγωνισμός για την πολιτική εξουσία.

Ο συνδικαλισμός είναι μέρος της πολιτικής και μέσα του αντανακλάται και δίνεται η συνολική πολιτική πάλι που δίνεται στη χώρα.

Οι τελευταίες εξελίξεις στη ΓΣΕΕ δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να επαληθεύουν με τον πιο εμφανή τρόπο την ανάλυση της ΟΑΚΚΕ για την επίθεση - εξουσίας του ρωσοφίλου μπλοκ στην Ελλάδα.

Οι τελευταίες εξελίξεις στη ΓΣΕΕ δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να επαληθεύουν με τον πιο εμφανή τρόπο την ανάλυση της ΟΑΚΚΕ για την επίθεση - εξουσίας του ρωσοφίλου μπλοκ στην Ελλάδα.

Στις 12 του Απριλίου του 1986, λίγο μετά την διάσπαση της ΓΣΕΕ η «Ν.Δ.» έγραψε: «Η ΕΣΑΚ, ήδη συγκροτημένη μαζί με το ΑΕΜ συνιστά το όργανο, μια άτυπη δηλαδή αντί - ΓΣΕΕ. Με το όργανο αυτό θα συνεχίσει να πιέζει με τις γνωστές 24ωρες απεργίες, για την αλλαγή της «δεξιάς στρατηγής» που θα την φέρει και πάλι στη ΓΣΕΕ όπως και πριν».

Η «δεξιά πολιτική» όπως έχουμε ξαναγράψει είναι οι δυνάμεις εκείνες μέσα στο ΠΑΣΟΚ που αρνούνται την συγκυβέρνηση με το νεο - ΚΚΕ. Αυτές οι δυνάμεις έπρεπε να χτυπηθούν και σ' αυτές να φορτωθεί όλο το βάρος της αντεργατικής πολιτικής. Αντίθετα οι ρωσοφιλικές δυνάμεις (Παπανδρέου φράζια μέσα στο ΠΑΣΟΚ - νεοτοΚΚΕ) αν και είναι οι εμπνευστές της πεινής θα έπρεπε να διατηρήσουν το αριστοτερό τους προσώπηλο. Αυτό σημαίνει ότι η ΕΣΑΚ έπρεπε να είναι έξω από την ΓΣΕΕ εκείνη που θα υπερασπιζόταν την φασιστική απαγόρευση των αυξήσεων για δύο χρόνια. Αλλά και έξω από την ΓΣΕΕ που θα υπόγραφε την φετινή ΕΣΣΕ.

Όλο αυτό το βάρος το φορτώθηκε η «δεξιά στρατηγική», ο Ραούτοπουλος, ο οποίος με τις σφαίρες που δέχτηκε στο κεφάλι, δεν μπορεί, τώρα να αντισταθεί στην «συγκυβέρνηση» μέσα στην ΓΣΕΕ. Για την ακρίβεια είναι τέτοια η φθορά της ΠΑΣΚΕ, που η ΕΣΑΚ θα επιδιώξει όχι απ' την «συγκυβέρνηση» αλλά τ' άλλη ηγεμονία μέσα στη ΓΣΕΕ.

Για να φτάσουμε όμως μέχρι εδώ δεν χρειάστηκαν μόνοι οι σφαίρες στο κεφάλι του Ραούτοπουλου και η αντεργατική του στάση. Χρειάστηκε το σφάγμα του Γιαννιπούλου από το υπουργείο Εργασίας, το σφάγμα του Σημίτη και η τοποθέτηση του Γεννηματά πρόσφατα στο υπουργείο Εργασίας με πλήρη κάλυψη του Παπανδρέου για η... «συνολική» πολιτική της ΓΣΕΕ και την «αποκατάσταση της ενότητας».

Χρειάστηκε δηλαδή μια ευρύτερη ανατροπή της «δεξιάς στρατηγικής» και η διατήρηση του αριστοτερού προσώπηλου του φιλορωσικού μπλοκ.

Μέσα απ' αυτές τις εξελίξεις φάνηκαν και τα πραγματικά πολιτικά μέτωπα.

Το νεο - ΚΚΕ σ' όλη την πορεία της θοράς της «δεξιάς πολιτικής» χρησιμοποίησε την Ν.Δ. Σ' όλη τις 24ωρες νεο - απεργίες η Ν.Δ. σε συμμαχία με το νεο - ΚΚΕ έμπαινε πολιτικά μπροστά, ελπίζοντας σ' ένα αντι - πασοκικό μέτωπο.

Το νεο - ΚΚΕ αξιοποίησε την στάση αυτή της Ν.Δ. Όταν όμως μπαινει αυτό καθαυτό το ζήτημα της εξουσίας, έστω και μέσα στη ΓΣΕΕ τα μέτωπα αποκαλύπτονται. Το νεοτοΚΚΕ σπάζει την «συμμαχία» με την Ν.Δ. και η ΕΣΑΚ σε συμμαχία με την ΠΑΣΚΕ προσπαθεί να πετάξει έξω από το συνέδριο την ΔΑΚΕ. Και αυτό γιατί μια συμμετοχή της ΔΑΚΕ θα δισκόλευε σημαντικά την κυριαρχία των φιλορωσικών δυνάμεων μέσα στη ΓΣΕΕ.

Το πραγματικό τώρα μέτωπο είναι το «αντιδεξιά μέτωπο» με μια ΠΑΣΚΕ, όπου έχουν λυγίσει οι δυνάμεις της «δεξιάς πολιτικής» και πολιτικά κυριαρχούν οι φιλορωσικές δυνάμεις.

Αυτό το μέτωπο τώρα με κολαούζο του το ΑΕΜ και την ΣΣΕΚ θα δώσει την πάλι με την Ν.Δ. με στόχο την εξουσία στη ΓΣΕΕ.

• Η Ν.Δ. δεν μπορεί πολιτικά να δώσει την κόντρα με αξιώσεις. Και αυτό για δύο λόγους:

- α) Γιατί δεν μπορεί με την βαθεία αντεργατική της πολιτική να συσπειρώσει τους εργαζόμενους και
- β) Γιατί δεν έχει σαφή πολιτική κατεύθυνση. Η γραμμή της συμμαχίας με το νεο - ΚΚΕ τινάχτηκε στον αέρα.

Ετσι λοιπόν βρισκόμαστε μπροστά σε μια σοβαρή εξέλιξη που είναι αποτέλεσμα της ταχύτητας που κινείται το ρωσοφιλικό μπλοκ για την πλήρη πολιτική του κυριαρχία στην Ελλάδα, αλλά και που η ίδια θα επτα χύνει παραπέρα τις εξελίξεις.

Μια ΓΣΕΕ στα χέρια του ρωσοφίλου μπλοκ δε θα είναι μόνο μια χοντρή αλυσίδα στα πόδια του εργατικού κινήματος αλλά και ένα σημαντικό εργαλείο στα χέρια της Ρωσίας για την άσκηση μεγαλύτερων πιέσεων σε κείνα τα τμήματα της αστικής τάξης που ακόμα της αντιστέκονται.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ

Μα πάνω απ' όλα αντιστέκεται η εργατική τάξη και όλοι οι εργαζόμενοι. Γιατί γνώρισαν από κοντά την νεοταραχιστική στάση της ΕΣΑΚ και του Παπανδρέου. Όσο και αν προσπάθησε το ρωσοφιλικό μπλοκ να καλύψει την ΕΣΑΚ και να την παρουσιάσει σαν αριστέρη αντιπολίτευση στον Ραούτοπουλο, οι εργάτες, δεν ξεγελάστηκαν. Γιατί σ' αυτήν την παρατάξη του σοσιαλφασισμού είναι τον μεγαλύτερο απεργιοσπίτη και νεκροθάφτη των αγώνων. Οι εργάτες κατά χιλιάδες γύρισαν την πλάτη στις διασπαστικές 24ωρες και στα αντιδημοκρατικά σωματεία που ελέγχει η ΓΣΕΕ του Ραούτοπουλου.

Αυτή ήταν μια μεγάλη ήττα του σοσιαλφασισμού. Το βασικό τώρα ζήτημα είναι η ανασυγκρότηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος από την βάση. Χρειαζεται δουλειά για το προχρόνη της εργατικής ενότητας που καταζητήθηκε σε σπέρματα αυτή την περίοδο ενάντια σε ΕΣΑΚ και ΠΑΣΚΕ, σε ένα ανώτερο επίπεδο συνειδητής οργάνωσης και αγώνα για τις διεκδικήσεις και πάνω απ' όλα για αυξήσεις πραγματικές πάνω στο μεροκάματο.

Απαραίτητη προϋπόθεση γιαυτό είναι η ανάπτυξη της πιο πλατιάς δημοκρατίας μέσα στην εργατική τάξη. Οι εργάτες έχουν υποφέρει από τα καπελλώματα, τα συνδικαλιστικά προξενόματα. Έχουν σηκωθεί τους γραφειοκράτες - τασάντρες που τρώνε τα λεφτά των εργατών για να πουλάνε τους αγώνες.

Είναι ανάγκη μέσα από την άρνηση του εργατοαπεριστομού και της γραφειοκρατίας να γεννηθεί μια νέα συνδικαλιστική ηγεσία που θα δώσει κουράγιο και αυτοπεποίθηση στην εργατική τάξη. Και μια τέτοια συνδικαλιστική πρωτοπορία δεν μπορεί παρά να είναι γέννημα του κομμουνισμού, των μόνων ιδανικών που μπορούν να εμπνεύσουν και να καθοδηγήσουν.

Η εργατική ενότητα μπορεί να δυναμώσει και να σταθεί αποφασιστικό εμπόδιο στα σχέδια του ρωσοφίλου μπλοκ και κάθε αντιδραστικού. Και δεν υπάρχει άλλος δρόμος για την αντίσταση στον σοσιαλφιμπερισμό.

Ο Ραούτοπουλος τοσκιτήκε γιατί χτυπήσε τους εργάτες. Το ίδιο θα παθεί και ο καθένας που θα περιφρονήσει και χτυπήσει αυτή την τάξη, που μπορεί και πρέπει να σταθεί σήμερα πρωτοπόρα στον αγώνα για τη δημοκρατία και την ανεξαρτησία.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΦΛΩΡΑΚΗΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Η εκτίμησή μας επιβεβαιώθηκε. Η τόση φασαρία δεν ήταν για την αποδέσμευση της ραδιοφωνίας απ' τον ασφυκτικό κρατικό εναγκαλισμό. Η ραδιοφωνία «απελευθερώθηκε» για να χειραγωγηθεί απ' το γανθοφορέμνο σιδερένιο χέρι του προεδρικού διατάγματος.

Η συνάντηση Κακλιμάνη - Λαμανάκη στις 11/12/87 απέδωσε: Το κράτος (Α. Παπανδρέου) και οι δήμοι (Φλωράκης), βάζοντας ένα χρυσοβαμμένο κλουβί (προεδρικό διάταγμα) γύρω απ' τους ραδιοσταθμούς της Παλιάς Δεξιάς, έκοψαν πρακτικά και την παραμικρή δυνατότητα μεμονωμένων και ομάδων πολιτών να πληροφορούν και να πληροφούνται χωρίς πρακτικούς - νομικούς περιορισμούς. Απ' την άλλη, οι δήμαρχοι της Παλιάς Δεξιάς σιγήσαν τα κεκτημένα και εδραιωμένα ραδιοφωνικά μαγαζάκια τους.

Όλοι τους, Παλιά και Νέα Δεξιά, βουλεύθηκαν κόντρα στο αληθινό λαϊκό συμφέρον. Παρά τις γκρινιές τους, όλοι έμειναν ευχαριστημένοι.

Τα γκρεμίσματα, οι αφισμαχίες και οι αντιπραθέσεις έγιναν για τον γάδορο και όχι για το σαρμάρι, που έτσι κι αλλιώς το έφτιαξαν όπως ήθελαν. Η φασαρία όλη ήταν για τη δορυφορική τηλεόραση, που αγνόεργε πίσω απ' την ραδιοφωνία.

Η ΠΑΡΑΒΟΛΙΚΗ ΚΕΡΑΙΑ

Μέχρι στο 1986 είχαν 300 τέτατες κεραίες «αόρατα πιάτα» σε όλη την Ελλάδα. Μέχρι τα τέλη του 1987 ο αριθμός τους ξεπέρασε τις 2.000. Οι κάτοικοι των μεγάλων κέντρων αστικών και υπαρκτικών γρήγορα πληροφορήθηκαν και έμειναν τη βασική λειτουργία και τη χρήση τους.

Μια χριστιανός ομως μακριά απ' τις δυνατότητες που υπήλκν (όληνη πολιτική και εργαζόμενοι). Οι παραβολικές κεραίες στο Καστρο, στο «σπίτι» του κόμματος στον Περισσό, στις κατοικίες των στελεχών της «Ν.Δ.» στα υπερπολύτελα ξενοδοχεία, στη Βουλή και τις Βίλλες των Βορρίων προσέτασαν, σε συνδυασμό με το υψηλό κόστος αγοράς τους (1.000.000 - 4.000.000) έκανε φανερό το ότι η δορυφορική τηλεόραση είναι προνομιακό πολιτικό εργαλείο για την αστική τάξη, τα στεία της και τους πολιτικούς της εκπροσώπους.

Και όμως, παράλη την έλλειψη δυνατότητας, ο λαός δεν μπόρεσε να παραβλέψει ότι η δορυφορική τηλεόραση είναι μια επαναστατική τεχνολογία υψηλού δυναμισμού στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, πληροφόρησης, γνώσης και επικοινωνίας. Είναι τεχνολογικό πολιτικό όργανο στα χέρια του λαού που γίνεται μέσα στην εποχή του υπερμερισμού, του αναπτυγμένου καπιταλισμού και της κρατικό - καπιταλιστικής παλιννόθεσης στις πλάτες σοσιαλιστικές χώρες. Αυτό το τεχνολογικό επίτευγμα ήθελε αντικειμενικά σαν αποτέλεσμα της ανάπτυξης και της ενότητας των παραγωγικών δυνάμεων στον διεθνή χώρο. Η χρησιμοποίηση του από τμήματα των διεθνών συνασπισμένων τμήρων αστικών τάσεων και διάφορων ιμπεριαλιστικών άρχεται να εξημερήσει τα συμφέροντά τους (πολιτικά - οικονομικά - πολιτιστικά κ.λπ.) μέσα στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας και στις καπιταλιστικές αλυσίδες και διαμεριστικές επίπεδα ανεπτυγμένων χωρών.

ΤΑ ΔΟΡΥΦΟΡΙΚΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ

Δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαίο το ότι αυτή η δορυφορική εξέλιξη έχει χωριστεί ήδη από γεννησίμους της σε δύο μεγάλα στρατόπεδα. Χωρισμός στρατοπέδων που στην πράξη επαληθεύεται απ' τις δύο αντίθετες ομάδες δορυφόρων, που πετούν γύρω από τη γη.

Το ένα στρατόπεδο είναι αυτό της Αμερικής και της Ρωσίας, των δύο μεγάλων ιμπεριαλιστικών υπερδυνάμεων, του Πρώτου Κόσμου. Μέσα σ' αυτό το δορυφορικό στρατόπεδο των δύο υπερδυνάμεων υπάρχει ανταγωνισμός. Από τη μια υπάρχουν Αμερικανικοί δορυφόροι και απ' την άλλη οι Ρωσικοί δορυφόροι. Αυτές οι δύο ομάδες δορυφόρων, μέσα στον οικονομικό και πολιτικό ανταγωνισμό τους, ανταγωνίζονται για το ποια υπερδύναμη θα κυριαρχήσει και στα ραδιοκώματα, στη τηλεόραση, στον ήχο και στον έλεγχο απ' τα όρατα του ζωντανού σκηνικού. Από μια πρώτη επιτοκία και βιολογική ματιά θα φαινόταν εύσως τρομερό για κάποιον μικροσκόπιο κι εθνικιστή να μπαινούν οι δύο μεγαλύτεροι κήφροι της ανθρωπότητας μέσα στον σπίτι του κάθε πολίτη. Ίσως επίσης και κάποιος απολογητής της μιας - τεύδοναμης να εξαπαλεί μισήρως κατά της άλλης με δικαιολογίες - προσχηματα υπέρ της «Εθνικής ταυτότητας». Μπορεί επίσης κάποιος άλλος να αρνείται την τεχνολογική εξέλιξη εξονωματος μιας «ιδεολογικής καθαρότητας», που απεινεί την βρωμιά των παλαιολιθικών σπηλαίων. Όλοι αυτοί δεν μπορούν κι απ' τα να καταλάβουν ποτέ ότι ο λαός οι αντιδραστικοί είναι χάρηνοι απίτηδες και η δορυφορική τηλεοπτική τους εμφάνιση δεν μπορεί παρά να συμβάλλει στη διαδικασία αποκάλυψης της

λεπτοτικών προγραμμάτων παρουσιάζονται σαν «μόνα εξ' ουρανού» και σαν παύσκα, που ως δια μαγείας θα γιαντρίσει τη μίζερα, την ανέχεια και το στρήνωμα του, και καλύτερα και τώρα, σκληρά δοκιμαζόμενοι μαζί με: Ο Μητσόσκης - θαμμένος στη Κουβέλα - πήρε τα πολιτικά προτίμια απ' τους Έβερτι και Ανδριανόπουλο. Ο Στέφανος Βολάντας, τα πολιτικά προτερηγήματα εκάστων γύρω απ' την Ρηγίλη, δεν είχε κανένα ιδιαίτερη αντίρρηση για συνάντηση με τον Μητσόσκη. Ο Έβερτι πέραν στην αντίπθεση και με «αρχηγικές» δηλώσεις δηλώνει πως δε θα τον πτοήσουν οι απειροστικές τα ΜΑΤ - ΜΕΑ και ο Αρκοί όσας για να απήσει τη δική του δημοτική τηλεόραση.

Φυσικά είχε προηγήσει η συνάντηση Κοιβέλα - Φλωράκη, όπου - Μαζί την πλευρά του το ΚΚΕ, με δήλωση του γενικού γραμματέα του κ. Χ. Φλωράκη δέχεται την αναμετάδοση δορυφορικών προγραμμάτων, με την προϋπόθεση να μην είναι μονομερής (Πρώτη 31.12.87). Τι σημαίνει όμως «οχι μονομερής» για το νεοτοΚΚΕ. Σημαίνει δορυφορικό προγραμμα και απ' την Ειρήση - Αμερική (για την Παλιά Δεξιά), αλλά και απ' την Ρωσία (για το νεοτοΚΚΕ).

Φυσικά οι παλαιόδοξοι δήμαρχοι προτιμούν τους αμερικανικούς και ευρωπαϊκούς δορυφόρους. Πάνω όμως στην επίθεση του φίλο - Γκορμπατσόφ της Νέας Δεξιάς, ιστοί αμύνονται αποδεχόμενοι δημόσια και τους ρωσικούς δορυφόρους.

Στο σύνταγμα του 1975, που η ίδια η Παλιά Δεξιά έφτιαξε, με το άρθρο 15 για την ραδιο - τηλεόραση κρίνει την ανεξαρτησία του δικαιοματός λήψης σαν ανεξάρτητη της ελεγχόμενης της εκχώρησης (άρθρο 14), αλλά δεν αναγορεύει και ατομικό δικαίωμα στην εκπομπή προγραμμάτων. Ποιά είναι λοιπόν η ελεγχόμενη εκχώρηση, όταν απαγορεύεται η εκπομπή και επιτρέπεται μόνο η λήψη. Με τις απλά λόγια «ελευθέρω στην εκχώρηση» για το σύνταγμα του '75 σημαίνει «έλεθρία» - να ακόμα ο πολίτης και υπαίτιος για μια αίσθησή τον μέσον ρωσικής ενημέρωσης.

Υποκρίνεται η Παλιά Δεξιά, κανοντας τον «Ροβαστίνο» της «Ελευθέρης τηλεόρασης». Μόνη της έμπορος αυτο - μεσομερικής και τώρα το δέχεται κατακράση. Αυτό το τερατοπρόγραμμα της «ελευθέριας» στην ακοή, αλλά όχι στην ομολοία, το πήρε στα χέρια της η Νέα Δεξιά με πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ και μαζί με τις αποφάσεις 989 - 990 - 5040/87 του Συμβουλίου της Επικρατείας συν τον νόμο 1370/87 βγαίνει τον Κοιβέλα παρτή και κανένα το νομοθετικό και εκτελεστικό ιμπεριαλιστά κατά της Παλιάς Δεξιάς.

Η Παλιά Δεξιά δεν έχει το κότση και δε θέλει την απελευθέρωση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και της δορυφορικής τηλεόρασης για να γίνουν προσιτά στις πλατείες λαϊκές μάζες. Νοιάζεται μόνο για να βολέψει τα εκκολλημένα τηλεοπτικά μαγαζάκια της, έτσι και με ολίγη Ρωσία μέσα. Ειδικά θα ξεκινούσε μια συνολική διαδικασία νομικής και κοινωνικής αντιπράθεσης. Ο Μητσόσκης στην προφαση συνειδητής του στον ραδιοσταθμό Θεσσαλονίκης δήλωσε: «Βεβαίως δεν είναι στην πρόθεση μου η αντιπράθεση». (Ελευθεροτυπία 25.1.88).

Για τη Νέα Δεξιά: ΠΑΣΟΚ - νεοτοΚΚΕ κ.λπ., υπάρχει ένας καταμερισμός ρόλων και κινήσεων, που συγχέονται στον ίδιο στόχο. Τον έλεγχο στα μέσα μαζικής ενημέρωσης απ' το μπλοκ της Νέας Δεξιάς, την απομωση της Παλιάς Δεξιάς, τον παραγωγισμό του ευρωπαϊκού - φίλου του ΠΑΣΟΚ και την εξαγοράση των ανουχη φίλο - ρωσικών δυνάμεων μέσα σ' αυτόν τον έλεγχο.

Μέσα στο ΠΑΣΟΚ η κατάσταση έχει διαμορφωθεί με την επαφή της πολιτικών τάσεων. Απ' τη μια οι ευρωπαϊκοί φίλοι, που δεν έχουν ισχυρές αντιρρήσεις για την αναμετάδοση δορυφορικών τηλεοπτικών προγραμμάτων και απ' την άλλη ο Α. Παπανδρέου με το Εκτελεστικό Γραφείο, που είναι εκφορμας της Ρωσίας - φίλης καταθλιπτής. Μαζί μ' αυτούς συντάσσεται και ο σοβιετιστής - κόμμοταδόρος, Κοιτσουγιώργας. Ο Κοιτσουγιώργας είναι το «σιδερένιο χέρι», το εκτελεστικό όργανο, το γκρεμιστή και η κρηνοποίηση των ΜΑΤ - ΜΕΑ. Αυτό δεν νοιάζεται για τεχνολογική εξέλιξη, για παρτή δορυφορικής ή ηης ήδη στη χώρα, για δημοκρατικά δικαιώματα. Αυτός νοιάζεται μόνο για το «κομμότα» και τη θέσφατα του, ανεξαρτησία να παρτή απίτη τον όλο το μωφάμο. Από πίσω του οι ρωσο - φίλοι του απροχάρου - να κότση τα δορυφορικά

Η ΥΠΟΚΡΗΣΙΑ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΔΕΞΙΑΣ

Για τη Παλιά Δεξιά η ελευθέρω λήψη και αναμετάδοση δορυφορικών τη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΤΟ ΝΤΑΒΟΣ

ΣΥΝΧΕΙΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Πανδρόν. Ούτε η ανοχή μπορεί η τακτική του αυτή από τα αμερικανικά υπουργεία εξωτερικών και τον Σουλτ.

Αυτά τα καταχίτοι ο Παπανδρέου χάρη στο ολοένα και πιο γρήγορο αδυνατισμα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού απέναντι στο ρωσικό σοσιαλ-ιμπεριαλισμό. **Όσο ο προεστης του ο Γκορμπατσώφ καθυστερεί Ευρώπη και Αμερική και δυναμώνει πολιτικά και στρατιωτικά τις θέσεις του, τόσο πιο πολύ κερδίζει τοπικά ο Παπανδρέου, τόσο πιο μεγάλη είναι η ανοχή που κερδίζει από τις ΗΠΑ.**

Γι' αυτό ο Παπανδρέου δηλώνει πως η συμφωνία Γκορμπατσώφ - Ρήγκαν δημιουργεί σε πιο οικειοκίνητο σύνθετο για την άσκηση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, ακριβώς γιατί με αυτή η συμφωνία ήταν κέρια προς το συμφέρον της ΕΣΣΔ, και πολιτικά και στρατιωτικά.

Τις τελευταίες η θέση του Παπανδρέου δυνάμωσε σ' αυτή την περίοδο εξαιρετικά κι από τον στρατιωτικό ακρωτηριασμό που επέστρεψαν οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές στην Ισπανία. Το γεγονός ότι αυτή υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν την πιο γρήγορα αεροπορική βάση και να απομακρυνθούν από αυτή τη χώρα τα πιο σύγχρονα αεροπλάνα τους, δεν ήταν μόνο δείγμα της γενικότερης αδυναμίας τους, αλλά ένα ακόμα επιχείρημα για τον Παπανδρέου, που από δω και μπρος μπορεί να υποδιώκει τον Γκορμπατσώφ. **Η διαφορά**, βέβαια, με' αυτόν διαφορά που έντεχνα κρύβει ο πρώτος, βρίσκεται στο γεγονός ότι ο Γκορμπατσώφ είναι φιλοδιδίκτης, ενώ ο Παπανδρέου φιλορωσός, ότι ο Γκορμπατσώφ δε θέλει, ενώ ο Παπανδρέου θέλει να έρθει κάποια στιγμή σε ρήξη με τις ΗΠΑ.

Η ΥΠΕΡΝΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΣΑ

Όμως, όσο και να δυναμώνει τις θέσεις του εσωτερικά, στο ΠΑΣΟΚ, όπως παρατάσει και να πησεί από τις ΗΠΑ, δεν είναι σε θέση να υπερνικήσει εύκολα τις αντιστάσεις των αντιστατών του μέσα κι έξω από τη χώρα.

Ο Παπανδρέου, πιο εύκολα, δεν είναι σε θέση να υπερνικήσει εύκολα τις αντιστάσεις των δυναμικών εκεινων μέσα στο ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνηση του, είτε φοβούνται, είτε δεν θέλουν πραγματικά μια σύγκρουση με τις ΗΠΑ. Τέτοιους είναι οι τάσεις Κουτσούζωργα και Αλιζανά, που χαρακτηρίζονται από την αντίθεσή τους στη σύγκρουση με το ψευδοΚΚΕ, παρ' όλη τις α-

ΨΕΥΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

βρεθεί σε πλεονεχτική θέση απέναντι σε μια Ελλάδα δίχως προστασία. Αυτοί σκεφονται ότι αμέσως θα αλλάξει η αναλογία 7 προς 10, ότι οι Αμερικανοί θα επηρεάσουν αρνητικά την Ειρώπη και η απομόνωση της χώρας είναι τέτοια ώστε γρήγορα θα φροντίσουν οι επελεγκτές διαθέσεις της τουρκικής αστικής τάξης. Οι Αμερικανοί έχουν πάντα φροντίσει στις δηλώσεις τους να επιδείξουν τον τουρκικό κίνδυνο σε περίπτωση σύγκρουσης της Ελλάδας με τους Ουζβέκους, που θέλουν να είναι πόλεμοι Ελλάδας - Τουρκίας για να μην χαλάσει οριστικά η συνοχή του ΝΑΤΟ, τόσο δηλαδή απαιτούν ότι θα τον προκαλέσουν, αν αυτή η συνοχή καταστραφεί επειδή κάποια από τις δύο χώρες θα έχει στραφεί εναντίον τους.

Το κακό με τον Παπανδρέου είναι ότι σ' αυτή την περίπτωση δεν μπορεί να καθηγηθεί την αστική τάξη ούτε για το ότι θα έχει κάλυψη από τη Ρωσία. Πρώτον, γιατί μια τέτοια δραματική ανοιχτή αλλαγή στρατηγικής σημασίας δεν τη θέλει, (με εξαίρεση μερικούς ρωσό-δουλους), το σύνολο της ελληνικής αστικής τάξης και δεύτερον και το απειδωμένο, γιατί η Ρωσία δεν μπορεί να δώσει αντιτορκικές εντολές στη σημερινή φάση, πριν δηλαδή ξεσπάσει ένας πόλεμος στην Ευρώπη.

Η Ρωσία, ενώ ετοιμάζεται να συντρίψει την Τουρκία σε καιρό πολέμου, για να περάσει το πλοίο της στη Μεσόγειο, πρέπει να έχει καλές σχέσεις μαζί της σε καιρό ειρήνης. Γι' αυτό η Ρωσία, ενώ ενθαρρύνει την ελληνική αστική τάξη να ακολουθήσει την αστική τάξη να μετατρέπεται σε πρόδρομο θερμού πολέμου, για να μην αναγκαστεί να έρθει σε σύγκρουση με την Τουρκία. Η Ρωσία θέλει μια ρωσοφιλή Ελλάδα που θα περικυκλώσει μαζί με Βουλγαρία - Σερία την Τουρκία και θα της επιτέσει την κατάλληλη στιγμή και μόνο εκείνη τη στιγμή. Αυτός είναι ο λόγος που η Ρωσία και το ψευδοΚΚΕ τρέμουν μπήρας κάποια στιγμή οι σοβινιστές στην Ελλάδα και την Τουρκία οδηγούν τις δύο χώρες σε μια πρόωπη σύρραξη. Αυτοί θέλουν «η πλήρη να μείνει ανοιχτή, αλλά όχι να αιμορραγεί». Αυτό εννοούν όταν αυτοί μιλάνε για ειρήνη.

Βλέποντας, λοιπόν, οι Έλληνες αστοί την αδυναμία τους να βρουν ικανοποιητικά ερείσματα απέναντι στην Τουρκία, στην περίπτωση μιας ανοιχτής ρήξης με την Αμερική, στέκονται δισταχτικά και ταλαντεύονται στο να ακολουθήσουν τον Παπανδρέου σε μια τέτοια πολιτική.

Εδώ ο Παπανδρέου, σ' αυτό ακριβώς το κρίσιμο ζήτημα, αναλαμβάνει να τους καθησυχάσει και καταστρώνει μια δήθεν ελληνο-τουρκική ειρήνη για να προετοιμάσει το έδαφος της αδυναμίας με τις ΗΠΑ. Αυτό είναι το ζήτημα που ενοχλεί τους Αμερικανούς, αυτόματα η Τουρκία θα

κοιτούν σαν εκφραστή τους. Βέβαια, δεν μπορεί να τα έχει όλα δικά του. Ο σοβινιστής Χαραλαμπίδης της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ διαφωνεί ανοιχτά για το Νταβός και οι Λεοσαρίδης, Κυπριανός είναι αποβολομένοι μπροστά στον αφηνιδιασμό του αγαπημένου τους συμπατριώτη, που αφήνει την Κύπρο στα χέρια του φιλοδοξοτικού ΑΚΕΛ, του Γκούργιάρ και του Κληρίδη.

Τρίτο: Την ίδια ώρα που εστίαζε μέλι στο Νταβός, ο Παπανδρέου επιχειρούσε μια βίβληση επίθεση ενάντια στην τουρκική εθνικιστική μειονότητα της Θράκης, καθώς απαγορεύει την αναγραφή της λέξης «τουρκική» σε κάθε έγγραφο και πινακίδα που αναφέρονται σ' αυτή τη μειονότητα και επέβαλε τη χρησιμοποίηση, αντί για τον εθνικό του θρησκευτικό όρο «μοσοϊζό-μανική». Για τα μέλη της τουρκικής μειονότητας που μαζικά διαμαρτυρήθηκαν, γι' αυτή τη φασιστικό τύπου απόφαση ο Παπανδρέου φόλαζε την αστική τάξη και τα δακρυγόνα και την κατηγορία, που υπογράφηκε ο Οζάλ, πουλώντας τα δικαιώματα της μειονότητας, ότι επρόκειτο για προνομοκρίση. Όμως η προνομοκρίση ήταν του Παπανδρέου, που διάλεξε τη στιγμή του Νταβός για να καταργήσει επίσημα το δικαίωμα της τουρκικής μειονότητας να υπάρχει στο κράτος.

ΠΩΣ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΤΟΥ ΠΙΘΗΚΟΥ

Μια τέτοια ειρήνη όμως δεν μπορεί να είναι ειρήνη. Η ουρά του πιθήκου φαίνεται σε πολλά σημεία.

Πρώτο: Γιατί είναι πρακτικόπληγμα, καθώς ξεσπάσε πιο απότομα ακόμα κι' από έναν πόλεμο. Δεν προηγήθηκε δηλαδή, καμιά προετοιμασία της κοινής γνώμης γι' αυτό. Καμιά ζήτηση ποιθενά πέρα από τη δούλεία που κάνουν οι ρωσοφίλοι εδώ και δύο χρόνια για την «ελληνο-τουρκική φιλία», προετοιμάζοντας λίγο το έδαφος. Αυτή είναι η διαφορά του Παπανδρέου με τον Οζάλ, που από παλιά προωθεί τη γραμμή της εξομάλισης στις σχέσεις των δύο χωρών δίχως ορους. Ο Οζάλ ποτέ του δεν κατόρθωνε να υπερασπιστεί στρατηγικές όπως ο Παπανδρέου, ο οποίος μέχρι ακόμα και την τελευταία συνεδρίαση της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ καταστρώσε τη γραμμή της ουσιαστικής αντιτορκικής πανεθνικής ενότητας. Ακόμα και οι πιο σκληροί σοβινιστές της Αγκύρας δε φρόνθηκαν με τέτοιο ξεδιάντροπο τρόπο.

Δεύτερο: Γιατί δεν περιεχει κανένα βήμα ουσιαστικής διαθετησης των διαφορών. Ούτε οι Τούρκοι δεσμεύθηκαν σε κανένα σημείο για το Κηρύτο ούτε ο Παπανδρέου υποχώρησε στην υφαλοκρηίδα. Όμως, κάθε πραγματική ειρηνική εξέλιξη στηρίζεται σε βήματα συνεννόησης στην ουσία των διαφορών. Ο Παπ ανδρέου χρειάζεται αυτές τις διαφορές που τις έχει κάνει ζήτημα αρχής, γιατί αυτές του επιτρέπουν να διαφυλάξει την αντιτορκική στρατηγική γραμμή, που είναι επιταγή της ρωσικής στρατηγικής στην Ευρώπη. Αλλωστε, κάτι αντίθετο θα θέμιανε τους υπερταπεινούς σοβινιστές που τον ακο-

λοθών σαν εκφραστή τους. Βέβαια, δεν μπορεί να τα έχει όλα δικά του. Ο σοβινιστής Χαραλαμπίδης της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ διαφωνεί ανοιχτά για το Νταβός και οι Λεοσαρίδης, Κυπριανός είναι αποβολομένοι μπροστά στον αφηνιδιασμό του αγαπημένου τους συμπατριώτη, που αφήνει την Κύπρο στα χέρια του φιλοδοξοτικού ΑΚΕΛ, του Γκούργιάρ και του Κληρίδη.

Τρίτο: Την ίδια ώρα που εστίαζε μέλι στο Νταβός, ο Παπανδρέου επιχειρούσε μια βίβληση επίθεση ενάντια στην τουρκική εθνικιστική μειονότητα της Θράκης, καθώς απαγορεύει την αναγραφή της λέξης «τουρκική» σε κάθε έγγραφο και πινακίδα που αναφέρονται σ' αυτή τη μειονότητα και επέβαλε τη χρησιμοποίηση, αντί για τον εθνικό του θρησκευτικό όρο «μοσοϊζό-μανική». Για τα μέλη της τουρκικής μειονότητας που μαζικά διαμαρτυρήθηκαν, γι' αυτή τη φασιστικό τύπου απόφαση ο Παπανδρέου φόλαζε την αστική τάξη και τα δακρυγόνα και την κατηγορία, που υπογράφηκε ο Οζάλ, πουλώντας τα δικαιώματα της μειονότητας, ότι επρόκειτο για προνομοκρίση. Όμως η προνομοκρίση ήταν του Παπανδρέου, που διάλεξε τη στιγμή του Νταβός για να καταργήσει επίσημα το δικαίωμα της τουρκικής μειονότητας να υπάρχει στο κράτος.

Τέτατο: Εάν το κοινό ανακοινωθέν είναι ένα άθροισμα από σοβινιστικές και αναθερμάνει στην καλή θέληση, «για την καθύρταση διαρκών εθνομικτών σχέσεων» και την «δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης», στον πρόλογο του αναφέρεται ότι «στα-σορροπία προβλήματα που δημιουργήθηκαν με το χρόνο, λόγω διαφορετικών πολιτισμικών, πολιτισμικών, κοινωνικών και ιστορικών παραγόντων».

Αυτή είναι μια καθαρά αντιαμερικανική αιχμή, καθ' όσον οι ανακοινωθέν αφορά δύο αιματωδές χώρες και προδίνει τον πολιτικό στόχο της συμφωνίας, από πεινιάς Παπανδρέου.

Ο Οζάλ βέβαια, υπογράφει γιατί υποκύπτει σ' έναν εκβιασμό που έβρισμα έπεισε ο Παπανδρέου, το γαρτί του βέτο της Ελλάδας, για την είσοδο της Τουρκίας στην ΕΟΚ.

Εάν επρόκειτο για πραγματική ειρηνική εξέλιξη, το πρώτο που θα σημαίνε θα ήταν μείωση των εξοπλισμών. Να όμως τι δηλώνει ο Παπανδρέου την ίδια μέρα της συμφωνίας:

«Δεν μπορούμε με απλώς την εκπέδα μιας ειρηνικής πορείας που θα οδηγήσει σε «έση οριστική και σε επίλυση οριστική, δε θέλουμε να διακοπεί η στιγμή ούτε εκείνος (ο Οζάλ) ούτε εγώ να μιλήσουμε για μείωση των μέ-

τρων άρμας».

Αυτή είναι λοιπόν η «ειρήνη» του Παπανδρέου κατ' εικόνα και ομολογία της «ειρήνης» του Γκορμπατσώφ, της οποίας αποτελεί τμήμα. Δηλαδή είναι πόλεμος.

Είναι όμως τέτοια, ώστε όλοι να είναι χαρούμενοι μ' αυτήν.

Οι Ρώσοι, το ψευδοΚΚΕ και οι ρωσοφίλοι του ΠΑΣΟΚ είναι χαρούμενοι, γιατί ξεβρώνει τη σημαίνει.

Οι Αμερικανοί, οι Ευρωπαίοι και η Ν.Δ. είναι χαρούμενοι μέσα στην αδυναμία τους και τις υφεσιακές τους απαιτήσεις, γιατί νομίζουν ότι επιτελέθηκε μια φιλοδοξική ειρήνη Ελλάδας - Τουρκίας και μια σταθεροποίηση του ΝΑΤΟ, ενώ πρόκειται για το σκάσιμο του λακού του. Ούτε παίρνουν είδηση από την τοποθέτηση του Παπανδρέου μετά το Νταβός. «Αλλά η συμφωνία για την ειρήνη και άλλο η άμυνα της χώρας. Οι βάσεις πρέπει να δικαιολογούνται. Γιατί είναι στην Ελλάδα. Γιατί δεν είναι στη Νορβηγία. Δουλοί περμεύονται».

Είναι βέβαια ότι ο Παπανδρέου θα αξιοποιήσει τα χειροκροτήματα των Αμερικανών και των Ευρωπαίων για να διασπάσει παραπέρα τις 2 γραμμές που υπάρχουν στη Δύση απέναντι στην πολιτική του και να απομονώσει τις λιγότερο υφεσιακές τάσεις απέναντι στο σοσιαλ-ιμπεριαλισμό. Έτσι δεν αποκλείεται σε μια πρώτη φάση να διαπιστώσουμε και ένα φαινομενικό δυναμισμό της προέγχισης της κυβέρνησης με τις Η.Π.Α., πράγμα που θα καθυστερήσει την αναπόφευκτη σύγκρουση.

Όσο για το λωλ μοσ, αυτός, που καθόλου δε ρωπότερη για την «εξ' ουρανού» ειρήνη, είναι βαθειά δι-σπιστος γι' αυτήν, όπως και για κάθε άλλο και κάθε υπόσχεση που του δίνει ο βαθειά υπερέγγινος και προ-θιποηγός του.

Το μόνο που του λείπει είναι η γνώση της γενικής κατάστασης στην περιοχή και στον κόσμο. Αυτή η άγνοια προέρχεται από τη μια από το γεγονός ότι δεν υπάρχει ακόμα ένα μεγάλο εργατικό κομμα για τον διαφώτισι και από την άλλη από την ολοκληρωτική ανικανότητα, την καθυστέρηση και την ανωπία που δένει την υλοποίηση, πλην της ρωσοφίλης, αστικής τάξης.

Όμως τα πράγματα δε θα είναι ούτε και κοινοτηροέση εύκολα για τη Μόσχα. Ήδη μ' αυτή του την κίνηση ο Παπανδρέου, όχι μόνο βάσει σε μεγάλο βαθμό σε αμοιολητήρη την ίδια του τη στρατηγική και το αντιτορκικό δηλήτήριο της προπαγάνδας του, αλλά βάσει σε αμοιολητήρη, για μια ακόμα φορά, την καχεκτική του αξιοπιστία.

Στα σιγά μαζεύονται πολλά. Καποτε θα ξεσπάσουν.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΦΛΩΡΑΚΗΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΦΡΑΣΕΩΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΣΥΝΧΕΙΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5
τηλεοπτική πολιτική μέσα της Παλιάς Δελιάς. Γι' αυτό και όταν γίνεται λόγος για ανεξάρτητη εσωτερική οικονομική τηλεόραση ο Γρωσσογιάννης Παπανδρέου απειλεί τους εθνικούς πολιτικούς κινδύνους (Πρώτη 18.1.88). Έτσι, όταν το παρακλινοβόλιον με την «Κριτική Μπαρζάνι» βάζει φραγμό στην αμερικανική δημοκρατική τηλεόραση, ξεκινάται ένας «εθνικός» κίνδυνος και καθαρίζεται για τις παραβολικές κεραίες, που επιτρέπεται με καθυστέρηση ανά οικονομικό τετραγωνό. Πράγμα, που έκαναν μετά την κατακρήνη, που έσαν στην Χώρα και στην Ευρώπη.

Εδώ ακριβώς περνάει την σελίδα το ψευδοΚΚΕ.
Κόπηκε η δημοκρατική φωνή της Παλιάς Δελιάς και απ' το πρόσκειντο στρατηγικής στη γλώσσα, μετα τις συμβιβαστικές προτάσεις του ψευδοΚΚΕ και της συμφωνίας Φλωράκης - Μητροπολιτική για την κρατική τηλεόραση. Το ψευδοΚΚΕ έπεσε μόλις στα μάτια του Μητροπολιτικού.

Οι «συμπαθείς» ρωσοφίλοι του ΠΑΣΟΚ κράτησαν όσο μπόρσαν και μέσος απ' την άμυνα τους, δεν φθάρσαν αυτοί, αλλά ο Κοκοτσόπουλος, που με τον σοβινισμό του και το σκοτεινό του αποβλάδι ένα μελλοντικό έμποδο.
Γι' αυτό, έχουντες τόσο ήδη ήδη εκκίνησης με την συνεπέση ζή του Χ. Πα-

πά, πείλεζαζ ζην «ραδιο» τηλεοπτική τμήματος της Κ.Ε. του ψευδοΚΚΕ, στον «Ρίζοπαση» 3.1.88, ζητα τους «δορυφορική τηλεόραση» τε' αντίθετη με παλιότερους χρόνους που, ούτε κενθένει δεν ήθελε σ' ακοισαι, αλλά «με πολυμέτρη» και με «ισοτιμή συμμετοχή στη διαμόρφωση του εκπαιδευμένου προγράμματος». Μια «πολυμέτρη» και με Ειρώπη και με Ρωσία, στην μακροπρόση καταίωση για μια Ρωσική Ειρώπη. Μια «ισοτιμή συμμετοχή» για να γίνει το κόμμα αυτό συμπαραγωγός και συντελεστής στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού προγράμματος». Τόσο στη διαφορετική όσο και στην γλώσσα τηλεόραση με στόχο το όλο και μεγαλύτερο πέρασμα της φίλο - Γκορμπατσώφικής γραμμής.

Και το τρέξιμο αρχίζει με τη συνέντευξη του Μ. Ανδροπούλου στον «Ρίζοπαση» 30.1.88, όπου: Σηκώνει υψήλη τη σημαία της «επιστροφής στην ΕΡΤ», στην τηλεόραση του αστικού κράτους, και την μεγαλύτερη ακόμα διεκδισσσή του σ' αυτό με τον κομφο λόγο του «κο-δημακρατισμό» που Αναδιανύεται ό- το κόμμα αυτό στην «παιδείη φάλαγγο» αποδοχής και υπακοήσης, την τελευταία γραμμή άμυνας, του αστικού κράτους, που βρίσκεται κάτω απ' τον έλεγο της φίλο - Ρωσικής Νέας Δελιάς. Προτείνει ένα «νέο εθνικό πλαίσιο» και την ειρήνη και τον έλεγο του αστικού κράτους και της Νέας Δελιάς, αλλά που να χωράει όχι μόνο το κομφο, αλλά και

τη χώρα και τα ποδια του ψευδο - ΚΚΕ μέσα σ' αυτό και τον έλεγχο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Βάζει το ζήτημα να γινούν οι δήμοι στόμια ραβδύ - τηλεοπτικά παραστήματα της κρατικής τηλεόρασης, αποθάρρυντας τους, παρά και τον σημαντικό παρατηρητικό χαρακτήρα τους, να σηκωσουν δίκες τους τηλεοπτικές κεραίες.

Φυσικά κοινοτά τον μπαμπούρα της κακής ιδιαιτελικής τηλεόρασης σ' αντίθεση με την καλή επιστροφή στην κρατική τηλεόραση. Δηλώνει την επιθυμία του να εμπόδισι την ελεύθερη διαφορετική λήψη τηλεοπτικών προγραμμάτων με προσπάθεια στους πολιτες και αντι για παραβολικές κεραίες ανά οικονομικό τετραγωνό προτείνει κεραίες «ανά μμενομότερες πολυκατοικίες» (για να «νοι ακριβώς το κόστος για κάθε πολίτη σε σχέση με τα οικονομικά τετράγωνά» που έρχεται φτηνότερα) και με νομική προεπιση ίδρύσης «συνεταιρισμών πολιτών» (για να εμπλοκύν οι πρόσθετα έξοδα και τρέξιμα στα δικαστήρια και τα Προεδρικά). Δηλώνει την θέλησή του για υπαρέση ενός ψευδο - αναλογικού χωρισμού του χρόνου στην κρατική τηλεόραση με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Ένα για τα μεγάλα κόμματα (και το ψευδοΚΚΕ) και ένα για τα «μικρά κόμματα» (που έχουν βουλευτική εκπροσώπηση). Αυτή είναι η ψευδο - απλή αναλογική του κόμματος αυτού, που θέλει απή για τον καιτό του και ε-

πισημότητα με καλύτερο όριο ποσοστώ για τους άλλους.

Και φυσικά σ' όλο αυτό το ανβολόγιμο δισταλόσ ο θημός του ψευδο - ΚΚΕ για την κερδοσκοπική τηλεόραση που «είναι αρνητικό ότι δεν προβλέπεται δεσμευτικά η συνεργασία με τις ομοιοτιπικές χώρες της Ευρώπης». Όλη λοιπόν η φασαρία γίνεται για την Ρωσία.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΟΘΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΕΥΣΟΥΝ

Η εγκύβια και επρωπική κατακράτη, που ανοίξε το «παραθύρακι» της παραβολικής δημοκρατικής κεραίας ανά οικονομικό τετραγωνό, παρὰ την επιθυμία των Ρώσο - φίλων και ρωσοδόλων δυνάμειν να το κλείσουν και να το αχρηστεύουν στην πράξη, μαζί με με τρέπα, που ανοίγει στα πλάγια μιας μεγάλης «δάτης» δέξωμας.

Η τρέπα θα μεγαλώσει, τα δημοκρατικά τηλεοπτικά προγράμματα θα περαστούν, οι καθυπόσεις με μικρό σχετικά κόστος θα απλωθούν ακόμη και πέρα απ' τις «μμενομότερες πολυκατοικίες» του ψευδοΚΚΕ ή τα «οικονομικά τετράγωνά» του ρωσοφίλου τμήματος του ΠΑΣΟΚ. Οι πολιτες θα παρουν τα προγράμματα χωρίς κανέναν «συνεταιρισμό». Και όσο το χάλι της τηλεόρασης του αστικού κράτους θα προχράσει, πιο αναμένεται ακόμη μεγαλύτερο και με τη

συμμετοχή του ψευδοΚΚΕ, όσο και περισσότερο ή πιο απ' τον κρατικό έλεγχο δημοκρατική τηλεοπτική πληροφωρήση θα υπάινει στα μεγάλα και μικρά αστικά και επαρχιακά κέντρα.

Και μέσα σ' αυτόν τον χρωσμο με κεραίες - «απαρα πιάτα» και εκσυμμομότερα μέτρα φίλων και υπολόγιω - μμ φωνομύνη καλώδια θα κερθύνουν τα νέα τεχνολογικά αναβαθμισμένα ανηρηχα πνύματα βγάλματα κι αυτά μέσα απ' τους κάποιους του λαιού, όπως και οι παλιότεροι ραδιο - ερασιτέχνες, που με ενεργητικότητες αναμεταδότων θα στέλνουν φωνερά το μήνυμα, για αποκλειστικό σπ' τον ασφυκτικό έλεγο των κρατικών γρασοκυβερνάτων.

Όλα αυτά είναι φυσικά και επόμενα. Για τους πολιτες η ανεπαρκής πληροφωρήση, δημοκρατική και μη, η ανεπιβεβαιότητα και η μαζική λήψη με καλώδια και με απλές, παλιές κεραίες δεν είναι «παιδικαία», ούτε «τρομαξί κζ ούρανο». Είναι δικαίωμα στην πληροφωρήση και

την επικοινωνία. Είναι μια μαζική κοινωνική ενταρόνηση με τα επτάλωματα της σύγχρονης τεχνολογικής εξέλιξης. Κανένας πανηρότισμός δεν πρόκειται να επιταχύνει και κανένα κρατικό - νομμοθετικό φράγμα η βαρβόδοση κομματική προέση δεν πρόκειται να ανακόψει αυτήν την πορεία.

Οι πολιτες θα δουν, θα πληροφωρθούν και θα κρυνουν. Η εθνική τους ταυτότητα και το εθνικό - λαϊκό τους ήθη και έθιμα θα παραμεινουν, όπως παράμειναν τους χρόνια κάτω απ' τους συνεχιείς βομβαρδισμούς της αστικής ιδεολογίας στην κοινωνική και ιδιαιτελική τους ζωή. Οι πολιτες, που γνώρισαν τα γάγια της κρατικής τηλεόρασης της Παλιάς και της Νέας Δελιάς, θα γέμισαν τα ραδιο - τηλεοπτικά τους μέγισια και θα αποκάλυψαν τα πρακτοκομματικά σχέδια του Παπανδρέου - Φλωράκη, που θέλουν να επιβάλλουν μια τηλεόραση με εγκύβια και Ρωσική γλώσσα, την μόνη γλώσσα που άγαμουν και καταλαβαίνουν.

ΜΙΑ «ΑΣΗΜΑΝΤΗ» ΕΙΔΗΣΗ
Οι Ρώσοι κατασκευάζουν μια νέα αεροπορική βάση στα βόρεια της Καμπού, που θα είναι η τέταρτη σε μέγεθος σύμφωνα με του δικτύου παρατηρητές.
Αυτό γράφει ο ξένος τύπος και αναφορτιέται ταυτόχρονα πως συμβιβάζεται αυτό με την επικείμενη αποχώρηση των εισβολών από το Αφγανιστάν. Είναι όμως αλά.
Η πράξη και όχι τα λόγια είναι κριτήριο της αλήθειας.